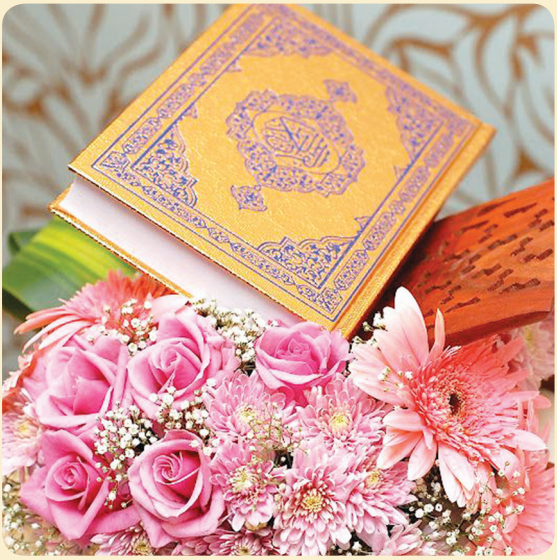

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve
Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl?
İslâm Medeniyetinde ise Nasıl?

SÂLİHA HANIM

Osman Nûri TOPBAŞ

YÜZAKI
YAYINCILIK

© **Yüzakı Yayıncılık**

Cep Kitapları: 7

Dizgi ve Mizanpaj
M. Ali EŞMELİ - M. Asım KÜÇÜKAŞCI

Kapak ve Sayfa Düzeni
Yüzakı Grafik (Abdullah KÜÇÜKAŞCI)

ISBN : 978-605-9214-07-0
Sertifika No: 17056

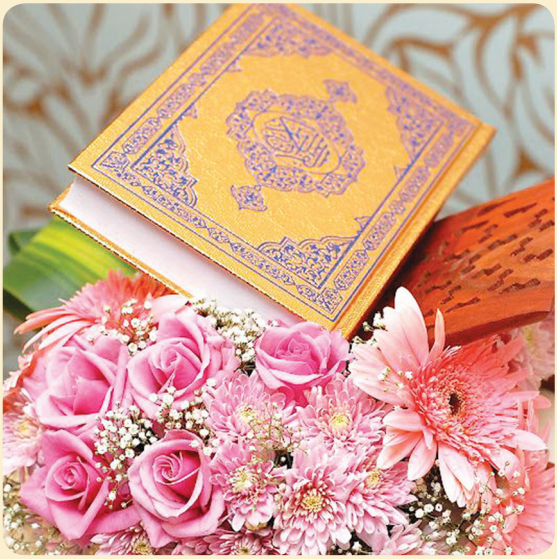
Hatlar : Cemal et-Türk, Kadir SAKOĞLU,
Adnan eş-Şeyh Osman, Mâcid el-Yûsuf.

Baskı
2. Baskı
Elma Basım

İstanbul 2016

Adres
YÜZAKI YAYINCILIK
Eyüp Sultan Mahallesi İmam Hatip Caddesi
No: 24 A Blok D: 10 34885 Sancaktepe / İSTANBUL
Tel: (0216) 532 44 44 Faks: (0216) 532 44 46

İnternet Sitesi : www.yuzaki.com
e-posta : kitap@yuzaki.com

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve
Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl?
İslâm Medeniyetinde ise Nasıl?

SÂLİHA HANIM

Osman Nûri TOPBAŞ

YÜZAKI
YAYINCILIK

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ

TAKDİM

Hamd ü senâ, yüce Allâh'a.

O ki; erkek ve kadın, insanlığı eşref-i mahlûkat olarak yarattı.

Salât ü selâm, yüce Peygamber'e.

O ki; erkek ve kadın, insanlığı ahsen-i takvim şerefi içinde en güzel şekilde ihyâ ve inşâ etti.

Kıymetli okuyucularımız,

Zaman zaman câhiliyye dehşeti, insanlığın tam ortasında vahşetler sergiliyor. Dünyada yaşanan ağır zulümler bir yana, zavallı kadınların, masumların ve yavrucağızların perişan edilmesi bir yana.

Fakat günümüzde;

"Yavuz hırsız ev sahibinden baskın çıkarmış!" dedikleri gibi felâketlerin gerçek fâilleri, kendilerini örtbas ediyor ve bütün suçu karşı tarafa boca ediyor. Bilhassa İslâm'a yapılan bühtanlar ve karalama kampanyaları, tamamen kasıtlı iftira ve çamur atmadan başka bir şey değil. Hele kadınlar bahsinde. Ne diyelim;

Çamur atmak moda olmuşsa, şaşırmam, zîrâ,
Eli balçıkta rezîlin, atacak bir şeyi yok!

(Seyrî)

Ancak;

O çamurları silmek ve temizlemek de elbette bir zaruret. İşte elinizdeki kitapçık, bu mecburiyetin bir vecîbesi. Muhterem **Osman Nûri TOPBAŞ Üstâdımız** tarafından hazırlandı. Küçük, fakat güzîde ve ibretli hakikatlerle dolu. Eserde kadınlar hakkında başka dinler, câhiliyyeler ve diğer taraftan da İslâm nazarındaki gerçekler, ince bir kıyas ile ve hepsinin kendi vesikaları etrafında ele alındı.

Tahrif edilmiş olan Tevrat'ta da, İncil'de de ve câhiliyyede de kadın, son derece değersiz. Kötülük dehlizi. Düşman, şeytan ve mel'un bir varlık. Horlanan, hoyratça çiğnenen, yakılan, boğulan veya diri diri gömülen bir kâbus. Üstelik mukaddes kitaplarda, tahrif edilmiş âyetler ile âdetâ alçaltılmış bir suçlu.

Dünyada Hıristiyanlık, Yahudilik ve câhiliyyet inanç ve kültürleri altında olan toplumlar-

da bu yüzden kadınlar hakkında yığınla iftiralar, rezaletler, cinayetler ve felâketler var. Saâdeti, sefâlet piyasalarında arayışlar var. Hem aşırılıklar ve dengesizlikler içinde hem de çılgınca ifadelerle İslâm'ı suçlayıp da kendi hatalarını gizliyorlar. Böyle olunca bâtıl çareler içinde dünyada kadın haklarını bir türlü olması gerektiği gibi tesis edemiyorlar. Edemezler de. Çünkü bozuk inanç sistemlerinde çare nâmına yapıkları işler, daha da beterini sergiliyor.

Bu hususta sadece;

Tek hak din olan İslâm müstesnâ.

O, gerçekten kadına muazzam bir değer kazandırdı. Annenin yüreğinden sökülerek diri diri gömülmeye götürülen kızın imdâdına yetişti. Kadını, ayaklar altında sürünmekten kurtardı ve; «*Cennetin annelerin ayakları altında*» olduğunu îlân etti. Anneyi, ömür boyu teşekküre lâyık bir seviyeye yükseltti. Toplumu cam kırıklarından kurtardı. Anne hakkını, baba hakkının üstüne çıkardı. Rasûlullah ﷺ, üç defa anne hakkını beyandan sonra baba hakkını zikretti.

İslâm'ın bu mümtaz terbiyesi ve düsturunun yaşandığı her devir ve her millet, kadınlara dair emsalsiz fazîletler medeniyetine sahiptir. Onların ulvî özellikleri, toplumları da yüceltmiştir. Hanım annelerin kurduğu vakıflar, yaptıkları eserler ve vakfiyeleri, Osmanlı coğrafyasının en köklü çınarlarıdır. Bütün dalları merhamet olan, şefkat olan, sevgi olan, iffet olan, ahlâk olan ve en mükemmel bir annelik olan ulvî fazîletler.

Ne yazık ki;

Günümüzde kendi medeniyetimizin bu ulvîliği içinde değil de yabancı ve müteverrim (veremli) kültürlerin tesiri ve baskısı altında yetişenler, bu mübârek medeniyet ve fazîletlerden uzak. Onlar, İslâm'ı değil yabancı kültürleri eksen edindikleri için yabancılardaki bütün fecaatler maalesef müslüman memleketlerde de devrede. Suç kimin? İslâm'ın mı, yabancı ve yabanî kültürlerin mi?

Suç;

Kadınları annelikte şefkat âbidesi yapan İslâm'da mı, yoksa onlara kürtaj kasaplarıyla birlikte cinayet işleten yabancı kültürlerde mi?

Suç;

Kadınları yuvayı kurucu bir muhabbet kundağı hâline getiren İslâm'da mı, yoksa o yuvayı darmadağın ederek kadını iffetsizlik çukurlarında şehvet mankenleri hâline getiren yabancı kültürlerde mi?

Suç;

Kadınları mahremiyet ölçüleriyle bir hazineye dönüştüren İslâm'da mı, yoksa onların bütün değerini sıradan bir vitrin malı gibi deşifre ederek ve onu saçıp savurarak iffet ve haysiyetini yitiren yabancı kültürlerde mi?

İşte bütün bunların cevapları, en öz ve hakikî veçhesiyle elinizdeki kitapçıkta.

Rabbim, müstefîd eylesin!

Rabbim, kızlarımızı, göz nûru olan sâliha hanımlar ve gerçek anneler eylesin!

Onları, nesil nesil yiğitler ve cengâverler, mübârek vâlideler, güzîde sâlih ve sâlihalar, hâsılı mümtaz şahsiyetler yetiştiren cennet anneleri eylesin!

Âmîn...

M. Ali EŞMELİ
YÜZAKI YAYINCILIK

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta
ve Câhiliyye'de
Kadına Bakış Tarzı Nasıl?
İslâm Medeniyetinde ise Nasıl?

SÂLİHA HANIM

"Sizin en hayırlınız,
aile fertlerine karşı hayırlı olandır.
Ailesine en hayırlı olanınız ise benim."

(İbn-i Mâce, Nikâh, 50)

"Kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum."
(Buhârî, Nikâh, 80)

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl? İslâm Medeniyetinde ise Nasıl?

SÂLİHA HANIM

Yalnızlık ve teklik, yani vahdâniyet sadece Allâh'a mahsustur.

Cenâb-ı Hak, bu itibarla bütün varlıkları çift olarak yaratmıştır. İnsan, bitki ve hayvanlarda bu keyfiyet erkek-dişi, cansız varlıkların kimyevî terkiplerinde ise artı (+), eksi (-) sûretinde tecellî etmiştir. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de pek çok âyet-i kerîmede bu husûsa temas edildiği görülür:

"Her şeyi çift yarattık ki, düşünüp ibret alasınız." (ez-Zâriyât, 49)

"Yerin bitirdiklerinden, insanların kendilerinden ve henüz mâhiyetini bilmedikleri şeylerden bü-

tün çiftleri yaratan Allâh'ı tesbih ve takdis ederim." (Yâsîn, 36)

Bütün mahlûkat, bu çift olma özelliği bakımından birbirlerine muhtaçtır. Çünkü birisinde olan bir husûsiyet, diğerinde yoktur. Hepsi birbirini tamamlayarak bir bütün teşkil eder.

İnsan için, erkek ve kadın olmanın da hakikati bundan ibarettir. Hadîs-i şerifte buyurulur:

اِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ

"Kadınlar erkeklerin, diğer yarısıdır." (Ebû Dâvûd, Tahâret, 94; Tirmizî, Tahâret, 82)

Ancak insan hakikatinin bu iki yarısı, tıpkı artı eksi kutuplar gibi, kendine mahsus husûsiyetler taşır. Cenâb-ı Hak; îmânı, sâlih amelleri, güzel ahlâkı yani kulluğu, erkek ve kadın bütün kullarından arzu etmektedir. Ancak hak, vazife ve mes'ûliyetler bahsinde, her iki cinse, kendilerine uygun maddeler vaz etmiştir. Yaratılışlarını farklı tuttuğu gibi, hak ve mes'ûliyetlerini de farklı tutmuştur.

Umumî olarak;

Erkek güçlü, kadın nârin olduğu için, tarih boyunca zulüm ve câhiliyyenin hâkim olduğu toplumlarda kadın dâimâ ezilmiştir.

Günümüzde kadınların uğradıkları haksızlıklara dikkat çekmek için bir gün var:

Sâliha hanımın ve annenin dînimizdeki mevkii çok yüksektir. Hazret-i Peygamber buyurur: "Bana dünyanızdan, (sâliha) kadın ve güzel koku sevdirilmiş; namaz da gözümün nûru kılınmıştır." (Nesâî, Işretü'n-Nisâ, 10)

8 Mart.

Dünya Kadınlar Günü...

Böyle bir günün batıda doğmuş olması tesadüf mü?

Hayır.

Avrupa'nın, umumî olarak batının; geçmişi de bugünü de kadın meselesiyle ilgili problemlerle ve fâcialarla dolu.

Dün hurâfe ve taassuptan, bugün nefsâniyet ve acımasızlıktan kaynaklanan, ifrat ve tefrit içinde, hiç îtidâle gelemeyen bir kadın telâkkîsi...

Önce dününe bakalım:

MUHARREF EHL-İ KİTAB GÖZÜNDE KADIN: ŞEYTANIN OYUNCAĞI

Batının menşei, tahrif edilmiş Eski Ahid ve Yeni Ahid, bir başka ifadeyle Yahudilik ve Hıristiyanlık'tır...

Bunlardaki tahrifin izlerini, kadına tahkir edici bakışlarında da görmek mümkündür.

Bu, kadını o kadar hakir görmektir ki;

Talmud'a göre; bir erkek yahudi sabah kalktığında yaptığı ilk duâda;

"Ey insanlar! Kadınların haklarına riâyet ediniz! Onlara şefkat ve sevgi ile muâmele ediniz! Onlar hakkında Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim."
(Müslim, Hac, 147)

"Tanrı'nın kendisini İsrailoğlu'na mensup kıldığı, **kadın olarak yaratmadığı** ve kendisini cahillerden / putperestlerden yapmadığı **için Tanrı'ya şükretmelidir..."** (Menahot, 43b.; A. Cohen, Le Talmud, trad. Jacques Marty, Paris 1991, s. 211.) (Talmut, Tevrat'ın açıklamasıdır.)

Niçin kadın olmak, müşrik olmak kadar kötü bir belâ hâlinde gösterilmekte?

Çünkü muharref kitapta bütün kötülükler tek başına kadına isnad edilmekte, kadın; «hilekâr, düzenbaz, kurnaz, fesatçı, kötülüğün kaynağı, kibirli, şehvet düşkünü, zinâkâr, kavgacı, kaygısız, putperestliğe ve bâtıl inançlara meyilli» (bkz. I. Krallar 21/ 18, 25; II Krallar 9/30-37, 23/7, Sayılar 31/15-16...vd) olarak görülmekte ve gösterilmekte.

Bu metinlerde;

"Akılsız kadın; yaygaracıdır, böndür ve bir şey bilmez." (Süleyman'ın Meselleri, 9/113)

"Kadını ölümden acı buldum. O kadın ki yüreği, tuzaklar ve ağlar, elleri zincirlerdir. Allâh'ın önünde iyi olan adam ondan kaçıp kurtulur, fakat suç işleyen ona tutulur." (Vaiz, 7/26) gibi küçültücü ifadeler yer almaktadır.

Çare olabilecek yegâne yol, yani kadının eğitilmesinin önü de tıkanmıştır:

Yahudilik'te birçok ibâdete katılamayan kadınların ve kız çocuklarının ilim tahsiline ve özellikle

"Ey insanlar! Siz kadınları,
Allah emâneti olarak aldınız;
onların namuslarını ve iffetlerini
Allah adına söz vererek helâl edindiniz!"
(Müslim, Hac, 147)

de dînî ilimleri (Tevrat'ı tahrif ederler diye) öğrenmelerine de izin verilmemiştir. (Talmud Bavli, shevouth, 42a, Baba Kama, 106b, Yevamot, 88b, Sotah, 20a)

Muharref Hıristiyanlık'ta aynı bakış tarzı, benzer şekilde sürdü:

Kadın, bir varlık olarak erkekten aşağı görüldü.

Pavlus, kadını ikinci sınıf olarak gördüğünü şöyle ifade ediyordu:

"Erkek, Tanrı'nın yüceliğidir. Oysa kadın, erkeğin yüceliğidir. Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. Üstelik erkek kadın için değil, ama kadın erkek için yaratıldı." (I. Korintoslular, 11/3-9; 14/34-35; I. Timeteos, 2/11-12).

Hıristiyan din adamlarına göre kadın; erkeği baştan çıkaran, karşı cinsini günaha çağıran, pis, uzak durulması gereken bir şeytan oyuncağıdır. İşte bu şekilde kadının bizâtihî kendisi pis bir varlık olarak görüldüğü için ruhban sınıfı bekârlığı en ideal bir hayat tarzı olarak benimsedi.

Hıristiyanlığa yön veren önemli kilise babalarının şu sözleri ortada:

Tertulian (ö. 220) diyor ki:

"Kadın! Sen sürekli paçavralar ve yas içinde dolaşmalısın; insan soyunu mahvettiğini unutturmak için gözlerin yaşla dolu olmalı, bakışların pişmanlığı göstermelidir. Kadın! Sen cehennemin ka-

"Sizin en hayırlınız,
ailelerine en güzel muâmelede
bulunanınızdır!.."
(İbn-i Mâce, Nikâh, 50; Dârimî, Nikâh, 55)

pısısın. İnsan soyu yok olsa da evlenmeme yolu seçilmelidir."

Aziz Jean Hrisostomos (ö. 407) diyor ki:

"Bütün vahşî hayvanlar arasında kadından daha zararlısı bulunmaz."

Chrysostome da kadınla ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Kadın, gerekli olan bir kötülüktür, istenen bir belâdır. Evin ve ailenin en büyük tehlikesidir. Ahlâksız ve edepsiz bir sevgilidir. Yaldızlı, aldatıcı bir musîbettir."

Aziz Augustin kadınları kötülük dolu, kıskanç, kararsız ve tutarsız, bütün tartışmaların, kavgaların ve haksızlıkların kaynağı olarak takdim etti.

Suçlanan, kadın cinsinin tamamıydı. Sadece bozulan, ifsâd edici hâle gelen kadın değil, bütün kadınlar...

Hazret-i Havvâ'dan itibaren güyâ bütün insanlığı aslî günaha bulayan, kadındı! Öyle ki Katolik kiliselerinde yapılan evlenme törenlerinde okunan duâda;

"Günahla düşmüşüm annemin karnına, günah işlemiş annem bana gebe kalırken." ifadeleri hâlâ tekrarlanmaktadır.

Kadına, evliliğe ve aileye bakış böyle olunca, Hıristiyanlık'ta «aile» bir suç müessesesi, «evlilik» bir kusur gibi telâkkî edildi. Erkek ve kadının evlenme-

Kız çocuğunun terbiyesinin fazîletini gösteren hadîs-i şerif.

"Her kim üç kız çocuğunu veya kız kardeşlerini himâye edip büyütür, güzelce terbiye eder, evlendirir ve onlara lütuf ve iyiliklerini devam ettirirse, o kimse cennetliktir."

(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121/5147; Tirmizî, Birr, 13/1912)

yip manastıra kapanması, rahip-rahibe olması övüldü. Bu da fıtrata aykırıydı. Evlilik âdetâ bir ruhsat olarak kabul edilse de zarûrî hâllerde boşanmaya açık kapı bırakılmadı. Bütün bu fıtrata aykırı anlayışlar; zinâya, ahlâksızlığa, eşcinselliğe ve fuhşa revaç verdi.

İş bununla da kalmadı.

Ortaçağ hıristiyan dünyasında kadın ve evlilik öylesine tahkir edildi ki 585'teki Macôn Konsili'nde kadının rûhunun olup olmadığı tartışıldı.

Buna bağlı olarak o dönemde kadının sosyal hayattaki durumu daha da kötüleşti, XII. asırdan itibaren batıda büyücü ve cadı avı başladı, pek çok kadın cinlerle münasebeti olduğu iddiasıyla yakıldı veya suda boğuldu. (Ömer Faruk HARMAN, «Kadın» maddesi, TDVİA)

Hıristiyanlık bir taraftan kadını bu kadar tahkir ederken, kendisiyle tenâkuz hâlinde, Hazret-i Meryem'i de hâşâ «tanrı annesi» olarak takdim ediyordu. Melekleri kadın sûretinde resmediyordu.

İfrat ve tefrit iç içe...

MODERN CÂHİLİYYE GÖZÜNDE KADIN: İSTİSMAR VASITASI

Avrupa; Rönesans ve Reform ile başlayan yeni dönemde, bu bağnazlıklara ve hurâfelere bu kez başka bir aşırılık ile cevap verdi.

Kadın, erkek ile eşitlik dâvâsına sürülerek, sokak-

Kız evlât terbiyesinin fazîletini gösteren hadîs-i şerif.

"Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyâmet günü o kimseyle ben yan yana bulunacağız." (Müslim, Birr, 149)

lara, fabrikalara ve vitrinlere itildi. Şehvet mankeni hâline getirildi. Dün insan yerine konmayıp şeytan ve günahla alâkalandırılmışken, şimdi de bir iş gücü yahut bir metâ, bir pazarlama unsuru olarak telâkkî edildi.

Erkek ile kadın arasındaki fıtrî «cezb-incizâb» kanunu sebebiyle, erkeğin kadına olan meyli istismar edildi. Kadınlara; güzelliğini teşhir etmek ve kadınlığını kullanmak sûretiyle kıymetli hâle gelme yolu bir hürriyet olarak gösterildi.

Kadınlık için annelik ve yuvasının hanımefendisi olmak en üstün meziyet iken, sosyal hayatta erkeklerle rekabete sokulan kadın, gitgide aileden uzaklaştırıldı. Anneliğe düşman hâle getirildi.

Çünkü;

Ferdiyetçi ve bencil yetiştirilen kimi kadınlar; çocuk doğurmayı, nefsânî keyiflerine aykırı gördüler ve vücut yapılarının bozulmasına sebep saydılar. Böylece kürtaj kasaplığı revaç buldu.

Câlib-i dikkat bir tenâkuzdur ki,

Çoğu herkesten fazla et yiyen oburlar oldukları hâlde; İslâm'ın, fakir-fukarânın evine yılda bir kez olsun et girmesine vesile olan Kurban Bayramı'nı dillerine dolayanlar, bu ana rahminde çocuk katliâmı karşısında seslerini çıkarmıyorlar, duyguları bile kıpırdamıyor.

Vicdanların kuruduğu bu fertlerin dünyasında

"İkram ve ihsanlarınızla çocuklarınıza eşit muâmelede bulunun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım."

(Heysemî, IV, 153; İbn-i Hacer, el-Metâlibü'l-Âliye, IV, 69)

çocuk yerine ise tıpkı câhiliyyedeki benzerleri gibi süs köpeklerinin beslenmesi yaygınlaştı.

Katâde'den gelen rivâyete göre câhiliyye devrindeki Arap kabîlelerinin kız çocuklarını diri diri gömüp öldürmelerinin sebebi;

"Kız çocuklarının sağ bırakılıp büyüdükleri takdirde esir edilip ırz ve namuslarının ayaklar altına alınması ve fakirlik korkusu" idi.

Bu duruma düşmemek için kız çocuklarını daha küçükken öldürüp onların yerine köpek besledikleri kaydedilmektedir. (Taberî, Tefsîr, VIII, 68, [el-En'âm, 140])

Mahlûkāta şefkat göstermek, onları doyurmak elbette güzel bir haslettir. Ancak süs köpeklerinin evlât yerine konularak, çocuk yetiştirilmeyip onların beslenmesi tabiî ki, aile ve toplum açısından endişe verici bir husustur.

Yine modern câhiliyyede kadınların, hanımlığı yük görmeleri istendi. Boşanmalara, bekârlığa, ayrı ve yalnız yaşamaya özendirildi. Nikâh yerine flört hayatına alâka arttı. Evlilikler, flört hayatına özendirildi. Böylelikle aile hayatına zehir saçıldı. Gayr-i meşrû çocuklar, annesi babası boşanmış, sahipsiz çocuklar toplumda ciddî bir mesele hâline geldi.

Aile hayatı çökünce, erkek ve kadın arasında nezâket, zarâfet ve muhabbet zedelenince de toplumun bir kısmında eşcinsellik zuhûr etti. Hayvanlarda dahî olmayan, Lût kavmi ile başlayıp bu kavmi yerin di-

Hazret-i Ömer ﷺ:
"Doğrusu biz, câhiliyye devrinde kadınlara hiç önem vermezdik. Nihayet Allah, İslâm'ın gelişiyle kadınlar hakkında âyetler indirdi ve onlara birçok hak tanıdı."

bine batıran ve ne insanlık ile ne de aile ile imtizâc etmesi mümkün olmayan bu şenaat, câzip görülerek ve gösterilerek yayıldı, kendine alan oluşturdu.

Batıda kadın, kandırılarak çıkarıldığı dış dünyada da ezilince feminizm ve kadın hakları dâvâsı ortaya çıktı. Onları güya tesellî ile kandırabilmenin bir farklı şekli mesâbesinde de fabrika yangınında ölen kadın işçilerin hâtırasına 8 Mart, Dünya Kadınlar Günü ilân edildi. Şimdi de dünyada bu tarih, kadın haklarının hatırlandığı bir gün olarak değerlendiriliyor.

Ancak söylenenler, dile getirilenler, şikâyetler ve çözüm diye ileri sürülenler; sadra şifâ, derde devâ olmaktan, bir hal çaresi sunmaktan uzak...

Çünkü fıtrattan uzak... Çünkü kadının yaratılış gayesinden uzak.

İşte batının dün ve bugüne ait kadınlar hakkındaki acı karnesi. Kırık notlarla dolu.

Karneleri bu vaziyette olanlar, İslâm'da kadını sorguluyorlar.

Ya İslâm?

İslâm, kadın mevzuunda ne diyor?

İSLÂM GÖZÜNDE SÂLİHA KADIN: DÜNYANIN EN HAYIRLI VARLIĞI

İslâm; câhiliyyenin de, muharref ehl-i kitâbın da modern câhiliyyenin de kadına çizdiği hakir ve

"Her şeyi çift yarattık ki, düşünüp ibret alasınız."
(ez-Zâriyât, 49)

"Kadınlar erkeklerin, diğer yarısıdır."
(Ebû Dâvûd, Tahâret, 94; Tirmizî, Tahâret, 82)

perişan rolü reddetti ve kaldırdı. Onu şerefli ve kıymetli mevkiine yükseltti.

Kur'ân-ı Kerim'de; **«en-Nisâ: Kadınlar»** diye bir sûrenin varlığı, o sûrede ve diğer birçok sûrede kadının nikâh, mehir, mîras, talâk ve nafaka gibi medenî haklarının teminat altına alınmış olması İslâm'ın bu hususta tavrını göstermeye yeter...

Mücâdele Sûresi'ne ismini veren âyetlerde ise, bir hanımın kocasından şikâyetini, Cenâb-ı Hak bizzat dinlediğini ifade etmiş ve derdine çare inzal buyurmuştur.

İşte Hazret-i Ömer'in ifadesi:

"Doğrusu biz, câhiliyye devrinde kadınlara hiç önem vermezdik. Nihayet Allah, İslâm'ın gelişiyle kadınlar hakkında âyetler indirdi ve onlara birçok hak tanıdı."

Kadın İslâm'dan önce daha doğarken dahî istenmeyen bir varlık idi. Âyet-i kerîme câhiliyye insanının o zalim ve cahil hâlini şöyle tasvir eder:

"Onlardan birine kız(ının doğduğu) **müjdelendiği zaman, öfkeden yüzü kapkara kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılanmaya katlanıp yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!"** (en-Nahl, 58-59)

Bu asırda da, Çin'de ultrason cihazıyla tespit

Erkek ve kadın, kulluk plânında Allah katında eşittir. Kadın, kadın olduğundan dolayı Allah katında asla eksik ve kusurlu görülmez.

edilen altmış milyon kız çocuğu, -sadece kız olduğu için- ana-babalarının kararıyla ana rahminde katledildi. Hindistan'da son yıllarda, 12 milyon kız çocuğu kürtajla öldürüldü.*

Kürtaj ise, feministlere göre bir kadın hakkı!

İşte kadın hakkı dâvâsında iki tavrın sefâleti...

Kız çocuklarına İslâm'ın verdiği değer ise şu mevkie yükseldi:

"Her kim üç kız çocuğunu veya kız kardeşlerini himâye edip büyütür, güzelce terbiye eder, evlendirir ve onlara lütuf ve iyiliklerini devam ettirirse, o kimse cennetliktir." (Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121/5147; Tirmizî, Birr, 13/1912)

"Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyâmet günü o kimseyle ben yan yana bulunacağız." (Müslim, Birr, 149)

Fahr-i Kâinât Efendimiz, erkek çocuklarının kız çocuklarına üstün tutulması anlayışını da reddetti.

Peygamber Efendimiz ﷺ, kızı Fâtıma رضي الله عنها'nın evinde kaldığı bir gün, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin, kendisinden su istedi. Allah Rasûlü önce Hazret-i Hasan'a su verdi. Hazret-i Fâtıma, Peygamber Efendimiz'in Hazret-i Hasan'ı daha çok sevdiği kanaatine vardı. Efendimiz ise;

"–Hayır, ilk önce Hasan su istedi." buyurdu. (Bkz. Ahmed, I, 101)

Sonra da;

Tebliğ ve içtimâîleşme sebebiyle peygamberler erkektir, fakat her peygamberi sâliha birer anne dünyaya getirmiştir. Yalnız Hazret-i Âdem, annesiz ve babasız yaratılmıştır.

"–İkram ve ihsanlarınızla çocuklarınıza eşit muâmelede bulunun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." buyurdu. (Heysemî, IV, 153; İbn-i Hacer, el-Metâlibü'l-Âliye, IV, 69)

Yetişkin kadın da câhiliyyede hor ve hakirdi. Mîras payı sıfırdı. Kocası öldüğünde, kardeşine devredilen bir metâ sayılırdı. Kabîle savaşlarında ırzına saldırılması, bir intikam yolu olarak görülürdü. Şiddete, tecavüze ve iftiraya uğrar, malı ve mehri gasbedilirdi. Fuhuş alelâde bir hâl almıştı. Adı nikâh olan birçok usul de haksızlıklarla ve ahlâksızlıklarla doluydu.

Şiddet ve zulmün her türlüsüyle mücadele eden İslâm geldi ve kadına da hak ettiği kıymeti verdi. Fıtrat dîni olan İslâm, yarattığını en iyi bilen Yaratıcı'nın vaz ettiği kanunlar ve ilâhî tâlimatlardır.

Buna göre;

◆ Erkek ve kadın, kulluk plânında Allah katında eşittir. Kadın, kadın olduğundan dolayı Allah katında asla eksik ve kusurlu görülmez.

Kimseye bir başkasının suçunu yükletmeyen İslâm'da; «aslî günah» diye bir şey yoktur. Her insan günahsız bembeyaz bir sayfa ile dünyaya gelir.

Evlilik, insanlardaki nefsânî temâyülü Allâh'ın akdiyle rûhânîleştirir. Bu rûhâniyetle kurulan yuvada, toplumun huzurlu fertleri yetişir.

Tebliğ ve içtimâîleşme sebebiyle peygamberler erkektir, fakat her peygamberi sâliha birer anne

"Bir erkek, yabancı bir kadınla baş başa kaldığında mutlaka üçüncüleri şeytan olur."
(Tirmizî, Radâ', 16/1171)

dünyaya getirmiştir. Yalnız Hazret-i Âdem, annesiz ve babasız yaratılmıştır.

Hazret-i Meryem, Kur'ân-ı Kerim'de 34 kez nâmı geçen, iffeti, ibâdete düşkünlüğü ve Allah yoluna adanmışlığı ile medhedilen nümûne-i imtisal bir hanımdır.

Firavun'un karısı Âsiye de îmânı ve Allâh'a ilticâsı ile Kur'ân'ın medhettiği mübârek hanımlardandır.

Bazı âyetlerde, Cenâb-ı Hakk'ın hoşnut olduğu kullar sayılırken, hanımlar da ayrıca tebârüz ettirilmiştir:

"Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, îmân eden erkekler ve îmân eden kadınlar, tâate devam eden erkekler ve tâate devam eden kadınlar, sadâkatli erkekler ve sadâkatli kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevâzı erkekler ve mütevâzı kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) **koruyan kadınlar, Allâh'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya; işte Allah, bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır."** (el-Ahzâb, 35)

Peygamberimiz'e ilk îmân eden ve O'na en mühim istinad olan Hazret-i Hatice;

Hakkındaki hadîs-i şerifte; *"Dîninizin üçte birini ondan öğrenin."* (Deylemî, II, 165/2828) buyurulan ve ashâb-ı kiram arasında yedi müctehidden biri olan,

İslâm'ın unutulmadığı, hanımın, beyine; beyin hanımına âhireti hatırlattığı, birbirlerinin yüzüne su serperek gece namazına kaldıracak samimiyet ve muhabbetle kaynaşmış bir aile, dünyanın en mesut yuvasıdır. Bu ailenin iki husûsiyeti vardır: Muhabbet ve takvâ.

İbn-i Abbâs'ın ifadesiyle her müctehidin ilminden istifade ettiği Hazret-i Âişe;

Ehl-i beyt ve sâdât-ı kirâmın annesi Hazret-i Fâtıma Vâlidelerimiz, İslâm'da hanımlara verilen ehemmiyeti ve hiçbir menfî ayrıma tâbî tutulmadıklarını gösterir.

◆ Erkek ve kadının fıtratlarındaki husûsiyetler eşit olmadığı için, onların vazife dağılımı, hak ve mes'ûliyetleri de eşit değildir.

Kadın nârin, zarif ve hassas yaratılmıştır. Bedenen erkek kadar kuvvetli bir fizikî yapısı yoktur. Buna karşılık sevgi, sadâkat, merhamet ve şefkatle dolu hissî yapısı erkekten daha kuvvetlidir. Baba dayanamazken, bir anne ağlayan çocuğu sebebiyle sabaha kadar uyanık kalır. Çocuk sele kapılsa; baba tereddüt ederken, anne kurtarmak için ardından atlar.

Kadındaki aslî vasıflar, onun aile yuvasındaki hanımefendilik ve annelik vazifelerine uygundur. O; ailenin eve dair vazifelerini deruhte edecek, evlâtlarını dünyaya getirecek, duâlarla besleyecek ve takvâ ile, güzel ahlâk ile yetiştirecektir. Erkek ne kadar fizikî ve rûhî olarak, dış dünya vazifelerine uygun yaratılmışsa, kadın da o kadar iç âleme uygun bir yaratılıştadır.

Bu sebeplerle sâliha hanımın ve annenin dînimizdeki mevkii çok yüksektir.

Hazret-i Peygamber ﷺ buyurur:

"Bana dünyanızdan, (sâliha) kadın ve güzel koku

Osmanlı'da kayıtlarda mevcut 1400 vakıf, hanımlar tarafından tesis edilmiştir. Bugün biz o mübârek annelerin ziynet eşyalarını, mücevherlerini görmüyoruz. Çünkü onlar ziynet eşyalarını uhrevîleştirdiler.

sevdirilmiş; namaz da gözümün nûru kılınmıştır.” (Nesâî, Işretü'n-Nisâ, 10)

Kadının büyük vazifelerinin îcâbı olan hissîliği ve hassaslığı, onun dış dünyanın zorluklarıyla mücadele etmek zorunda bırakılmamasını gerektirir. Bu sebeple kadın, çocukken babaya, yoksa dede, amca, erkek kardeşe, daha sonra da beyine ve oğullarına, torunlarına emânet edilmiştir.

Ancak bu emânet ediliş, insafa terk ediş değildir;

“Onlarla güzel geçinin.” (en-Nisâ, 19)

“Cennet annelerin ayakları altındadır.” (Nesâî, Cihâd, 6)

“Sizin en hayırlınız, ailelerine en güzel muâmelede bulunanınızdır!..” (İbn-i Mâce, Nikâh, 50; Dârimî, Nikâh, 55)

“Kadınları dövmeyiniz!.. Kadınlarını döven kimseler, sizin hayırlınız değildir.” (Ebû Dâvûd, Nikâh, 42; İbn-i Mâce, Nikâh, 51)

“Ey insanlar! Kadınların haklarına riâyet ediniz! Onlara şefkat ve sevgi ile muâmele ediniz! Onlar hakkında Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Allah emâneti olarak aldınız; onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz!” (Müslim, Hac, 147) mealindeki tâlimatlar da hanımları, erkekler âleminin muhabbet ve hürmetine, ahlâk ve dirâyetine emânet eder. Hem de Allah emâneti olarak. Sâliha olarak yetiştirilen anneler, ha-

Cenâb-ı Hakk'ın varlıklar arasına koymuş olduğu denge îcâbı, hanımlar da, erkekler de birbirlerine muhtaçtır. Erkek ve kadın, birbirlerini tamamlayan iki boyuttur. İnsan neslinin ve dolayısıyla hayatının devamı, erkek ve kadın arasındaki bu birlikteliğe, yani takvayla müzeyyen aile müessesesine muhtaçtır.

yırlı evlâtlar yetiştirir. Anne tek başına bir okuldur. Böyle bir sâliha anne ömürlük teşekküre lâyıktır.

"Bir şahıs, Rasûlullah ﷺ'e gelerek;

«–Kendisine en iyi davranmam gereken kimdir?» diye sordu. Rasûlullah ﷺ;

«–Annen!» buyurdu. O sahâbî;

«–Ondan sonra kimdir?» diye sordu.

Efendimiz;

«–Annen!» buyurdu. Sahâbî tekrar;

«–Ondan sonra kim gelir?» diye sordu. Allah Rasûlü yine;

«–Annen!» buyurdu. Sahâbî tekrar;

«–Sonra kim gelir?» diye sorunca Rasûl-i Ekrem ﷺ bu sefer;

«–Baban!» cevabını verdi." (Buhârî, Edeb, 2)

İslâmiyet'te kadına ev geçimi vb. maddî mes'ûliyet yüklenmediği gibi, hanımların mîras ve mülkiyet hakları da bâkîdir. Vazife ve hassâsiyetlerine uygun işler yapabileceği gibi, sahip olduğu mallar üzerinde tasarrufta da hürdür.

Tabiî ki, bir müslüman hanımın çalışabileceği yerler, yabancı erkeklerle karışık ve baş başa kalınacak ortamlar olmamalıdır.

Hazret-i Hatice'nin ticaretle kazandığı ve ilk

Allah Teâlâ, erkekleri kadınlar, kadınları da erkekler için bir huzur ve sükûn kaynağı olarak yaratmış ve toplumun devam ve saâdetini buna bağlamıştır. Bunun için de her iki tarafın, kendi vazife ve salâhiyetlerine sahip çıkmaları gerekir.

müslümanlara sarf ettiği bir serveti vardı. Ezvâc-ı tâhirattan Sevde ve Zeyneb Vâlidelerimiz deri işleri yaparak para kazanır ve tasaddukta bulunurlardı.

Osmanlı'da hanımların binlerce vakıfları vardır. Bu vakıflar, son derece geniş bir sahada faaliyet yürütmüştür. Bu misaller, İslâm hanımefendisinin, sokaklarda pâyimâl olmaksızın, içtimâî hayatta ne kadar müessir olabileceğinin şahitleridir.

Zübeyde Hatun, Gevher Nesîbe, Mihrimah Sultan, Gülnûş Emetullah Vâlide Sultan, Pertevniyal Vâlide Sultan, Bezm-i Âlem Vâlide Sultan gibi hanımefendiler; İslam kültür ve medeniyet tarihinde büyük hayır-hasenâta imza atan hanımlardan birkaçıdır.

Osmanlı'da kayıtlarda mevcut **1400 vakıf**, hanımlar tarafından tesis edilmiştir. Bugün biz o mübârek annelerin ziynet eşyalarını, mücevherlerini görmüyoruz. Çünkü onlar ziynet eşyalarını uhrevîleştirdiler. Kurdukları camiler, medreseler, çeşmeler, hamamlar, külliyeler, aşevleri ve kütüphaneler ile gönül dünyalarını ve âhiretlerini tezyin eylediler.

Müslüman kadınını; evde, kafes arkasında mahpus, hiçbir içtimâî tesiri olmayan kişiler zannedenler şu bilgileri okuyup, zanlarını tashih etmelidir:

İstanbul'da yaşayan Bezm-i Âlem Vâlide Sultan, Şam'a bir vakıf kurmuştur. Vakfın mevzuu ve şartı şu iki maddedir:

"Hepiniz çobansınız ve hepiniz güttüklerinizden mes'ulsünüz. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mes'uldür. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve o da kendi sürüsünden mes'uldür."

(Buhârî, Vesâyâ, 9; Müslim, İmâre, 20)

-Şam'ın tatlı suyunu hacılara ulaştırmak,

-Hizmetkârların kırdığı veya ziyan verdiği eşyaları, onların haysiyet ve şahsiyetleri rencide olmasın diye tazmin etmek.

Bu insâniyet ve yardım ufku, bir tek hanıma mahsus değildir.

Mâhpeyker Kösem Vâlide Sultan... Celâlli yapısıyla bilinen bu hanım sultanın birçok cami ve külliye yanında, yetim ve fakir kızları evlendirmek için kurmuş olduğu vakfı meşhurdur.

Hatice Turhan Sultan'ın vakfiyesindeki bir madde de çok ince ve zariftir:

Bu madde; kandil ve Ramazan gecelerinde Yeni Cami'nin bazı çeşmelerinden bal şerbeti akıtılması ve namazdan çıkan cemaate ikram edilmesidir ki kullanılacak balın kalitesi dahî vakfiyede tescîl edilmiştir. Vakfiyede ne kadar pahalı olursa olsun dâimâ Rize'nin Pazar ilçesinde istihsâl olunan mevcut kaliteli balın kullanılması şart koşulmuştur.

Edirnekapı'da ve Üsküdar'da birer «sultan cami» inşâ ettirmiş olan Mihrimah Sultan ise, hayırseverliğinin yanında son derecede mütevâzı ve mahviyet sahibi bir kimse idi. Harun Reşid'in hanımı Zübeyde Hatun tarafından inşâ edilen ve Arafat'taki hacılara su taşıyan su sisteminin tamirinin lâzım geldiğini işitince, şahsî ziynet ve mücevherâtıyla bu işi tekeffül etmiş, fakat hayrının tamamen gizli tutulmasını istemişti.

"Içinizden, kendileriyle huzûra kavuşacağınız eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır." (er-Rûm, 21)

Bu misaller, İslâm'da sâliha hanımın evlât ve aile meselelerinde vazifelendirilmesinin; arzu ettiğinde vakıf, hayır-hasenât gibi içtimâî hizmetlerde bulunmasına mâni teşkil etmediğini ispata kâfîdir.

Fakat İslâm; kadını, arzusu dışında dış dünya işlerine zorlamaz.

Fıtrat ve vazife farklılığı sebebiyle kadına farklı, erkeğe farklı hak ve mes'ûliyetler tevdî edilmesi adâletin ta kendisidir.

Bunun tersi yani fıtrî farklılıkları göz ardı ederek kadını erkekle eşitliğe zorlamak aslında adâletsizlik ve merhametsizliktir.

Nitekim yapılan araştırmalar, batıda da okullarda ve iş dünyasında kadınların ezildiğini, aynı işi erkeklerden daha az paraya yapmaya zorlandıklarını ortaya koymaktadır.

Daha mühim olan ise, kadının toplum ve aile meselesindeki müstesnâ rolüdür. Kadını; «eşitlik, rekabet, kariyer, hürriyet» sloganlarıyla dış dünyaya sevk eden anlayış, aile müessesesini müthiş derecede zayıflatmıştır. Bugün batı dünyasında aile, çöküş hâlindedir. Ailenin enkazı üzerinde ortada kalmış, annelik makamını kaybetmiş, acımasız erkeklerin maddî-mânevî tasallutuna maruz bırakılmış kadına, «sahipsizliği» «serbestiyet» (!) adı altında bahşetmek, batı dünyasına yakışan bir tenâkuzdur.

Kadını teşhir ve istismar bataklığı, kadını yu-

• Göz nûru hanımlar,
• Göz nûru evlâtlar...
• Aile reisliğini takvâ ekseninde icrâ eden takvâda önder kocalar...
Netice: Takvâlı bir toplum.

vasındaki şerefli mevkiine döndürmedikçe kurutulamaz. Bu bataklık kurutulmadan da, sinek mücadelesi yapmak beyhûdedir. Nitekim kadına şiddete mâni olma istikametinde alınan Avrupâî tedbirler müsbet netice vermemekte, bunların menfî neticesi ise, aile müessesesinin daha fazla tahribi olmaktadır. Çünkü bu tedbirler; evlilikten soğutmak, ayırmak ve uzak tutmakla neticelenmektedir.

Alınması gereken asıl tedbir, erkeği ve kadınıyla fert ve toplumun ahlâkî eğitimidir. Peygamberimiz, câhiliyyedeki şiddeti nasıl izâle ettiyse, bugünkü câhiliyye de ancak öyle giderilebilir. Kur'ân ahlâkıyla...

Biz, nübüvvet nûrundan uzaklaştıkça câhiliyye karanlığına dûçâr oluyoruz. Âlemlere rahmet olan Muhammedî ahlâktan uzaklaştıkça, şiddet ve kabalık hayatımıza hâkim olmaya başlıyor. Biz İslâm'ın güler yüzünü temsil ederken, kadınlarımız da hanımefendi mevkiindeydi. Erkeklerin onlara muâmelesi de en güzel, en zarif ölçülerdeydi. Ailevî bir sıkıntı yaşayan kişinin, sakinleşeceği dergâhlar; şiddete uğrayan bir hanımın sığınacağı şefkatli kanatlar vardı. Aile ve akrabalık bağları kuvvetliydi. Muvâzeneyi kaybedeni kaldıran, şaşıranı düzelten vardı. Emr-i bi'l-mâruf ve nehy-i ani'l-münker hayata hâkimdi.

Bencillik değil diğergâmlık esastı. Şiddet değil merhamet, acelecilik değil sabır, isyan değil duâ, tahrip değil imar esastı. Nikâh kolay, zinâ neredeyse imkânsızdı. Sebepsiz yere boşanmanın Arş'ı ga-

"Kadın kendi başına
ne gül goncasıdır, ne de diken.
Yetiştirmesini bilirsen gül olur,
kendi hâline bırakırsan diken."

zapla titreteceğinden korkulur, çok mahdut şartlarda ona başvurulurdu.

Fakat son asırlarda bütün İslâm âleminde, batılılaşma, Avrupa'yı taklit, dînî hakikatlerden uzaklaşma yahut dînin zâhirine bağlı olsa da, ruh ve mânâsından bîhaber yetişme hastalıkları zuhûr etti. Bunun neticesinde erkeklerin hanımlarına muhabbeti, hanımların beylerine hürmeti azaltıldı.

Televizyon, internet ve modalar, evlere girip ümmet-i Muhammed'i, başkalaştırdı, yabancılaştırdı, menfî cihette terbiye etti. Teknoloji ve makine, insanı vahşîleştirdi. Rûhunu mahvetti.

Bunun neticesi olarak, batıda da olduğu gibi, müslüman toplumlarda da kadını tahkir edici, kadına nefret ve şiddet şeklinde câhiliyye davranışları görülür oldu.

Bugün kadına şiddet uygulayan insanlar, İslâm terbiyesiyle, Muhammedî ahlâkla yetiştirilmiş insanlar değildir. Aksine televizyonlardaki menfî programlar, ahlâksız diziler ve filmler, teşhir, açıksaçıklık ve aile değerlerini tahkir mevzuunda telkin bombardımanına tutulmuş kişilerdir.

Bu arada birtakım fırsatçılar da, Avrupa misalini tersinden bize uygulamaya kalkarak, devâyı hastalık olarak göstermeye çalıştılar. Dermanı derdin kendisi olarak suçlamaya kalktılar. İslâm'ı kadına değer vermemekle ithâma kalkıştılar.

Kadınlar yavruları için
şefkat kahramanlarıdır.
En korkağı bile yavrusu için
canını kahramanca fedâ eder.

Hâlbuki işte gerçekler:

Onların mâzîsi, kadını değersiz hattâ mel'un görüyor.

Hâl-i hazırda da kadına muâmeleleri, şehvet vitrinlerinin malzemesi!..

İslâm'da ise sâliha hanıma verilen değer, kristal bir bardak teşbihinde:

CAMLAR KIRILMASIN!

Yolculukların develer üzerinde yapıldığı devirlerde, develeri çöl ritimleriyle coştururlardı. Böyle bir seferde, Enceşe adlı hizmetkâr kasîde söyleyerek develeri hızlandırdı. Fakat deve üzerindeki mahfazada bulunan hanımlar için bu sürat uygun olmayabilirdi. Peygamberimiz;

"Yâ Enceşe! Dikkat et, camlar kırılmasın!" buyurdular. (Buhârî, Edeb, 95; Ahmed, III, 117)

Hanımları, kırılmamasına ihtimam gösterilmesi gereken billûr bardaklar olarak ifade ettiler...

İşte Efendimiz'in nezâket ve zarâfeti...

Erkekler demir gibi sert ve dayanıklı olabilir. Fakat kadınlar cam özelliğinde...

Peygamberimiz; erkeklere uygun yolculuk şartlarına, kadınları zorlamanın doğru olmadığını düşünecek kadar rikkatli ve merhametli...

"Bir kimse zevcesine kin beslemesin.
Onun bir huyunu beğenmezse,
bir başka huyunu beğenir."
(Müslim, Radâ, 61)

Ya şimdi?

Cama, demir muamelesi yapmak eşitlik mi?

Cenâb-ı Hakk'ın varlıklar arasına koymuş olduğu denge îcâbı, hanımlar da, erkekler de birbirlerine muhtaçtır. Erkek ve kadın, birbirlerini tamamlayan iki boyuttur. İnsan neslinin ve dolayısıyla hayatının devamı, erkek ve kadın arasındaki bu birlikteliğe, yani takvayla müzeyyen aile müessesesine muhtaçtır.

En alt kademeden en üst tabakaya kadar her çift, aile yuvasının saâdetine muhtaçtır. Allah Teâlâ, erkekleri kadınlar, kadınları da erkekler için bir huzur ve sükûn kaynağı olarak yaratmış ve toplumun devam ve saâdetini buna bağlamıştır. Bunun için de her iki tarafın, kendi vazife ve salâhiyetlerine sahip çıkmaları gerekir.

Kadın, erkek olamaz ve buna zorlanması fıtrata aykırıdır. Çünkü erkeğe verilen husûsiyetler ayrı, kadına verilen husûsiyetler ayrıdır. İkisi aynı olmaya zorladığı zaman düzen bozulur. Fahr-i Kâinat ﷺ Efendimiz buyurur:

"Hepiniz çobansınız ve hepiniz güttüklerinizden mes'ulsünüz.

Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mes'uldür.

Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve o da kendi sürüsünden mes'uldür." (Buhârî, Vesâyâ, 9; Müslim, İmâre, 20)

"–Ey Allâh'ın Rasûlü! Kendisine en iyi davranılması gereken kimdir?"
"–Annen, sonra annen, daha sonra yine annen, sonra baban, sonra da sana en yakın olan akraban." (Müslim, Birr, 2)

Mes'ûliyetler ve sahalar ayrı.

Avrupa'da ise kadının nefsâniyetini okşayarak kendi vüs'atinin üstünde zorlayarak insanlık düzenini bozdular. Şimdi Avrupa'da devamlı nüfus düşüyor. Aile zayıflıyor.

Hâl böyleyken;

Kadınları erkeklerin hoyrat dünyasında erkeklerle aynı şartlarda koşturmaya, kadının canını çıkarmaya, kadına hak vermek mi diyorlar?

Billûrları parçalayıp sokakları cam kırıklarıyla doldurmaya, kadına saygılı toplum mu diyorlar?

Annelikten mahrum bırakılan hanımı; mesâîye tâbî, câzibesini işinde kullanmaya memur ve mecbur bir iş kadını yapmaya lütuf mu diyorlar?

Kadını; bir tarafta aile, evlât ve anne-baba, diğer tarafta yüksek tahsil, kariyer ve iş arasında bocalar vaziyette bırakmanın adına kadına pozitif ayrımcılık mı diyorlar?

"Kocanın ve çocuklarının hizmetçisi değilsin, git yedi kat yabancıların hizmetçisi olarak hayatını kazan, kimseye muhtaç olma!" demeyi aile içi şiddete çözüm olarak mı sunuyorlar?

Kadını nefsânî hürriyete itmenin, evlâtları öksüzlüğün esâretine, kadın rûhunu da elden ele dolaşan bir metâ olmanın sefâletine ittiğinin farkına varamıyorlar mı?

Ne mutlu,
kız evlâtlarını Hazret-i Meryem,
Hazret-i Hatice ve Hazret-i Fâtıma
rûhâniyetinden hisseyâb şekilde
yetiştirebilenlere...

Hayır!..

Çare, demire demir, cama cam muamelesi yapmakta. Her şeyi yaratılışına uygun, vazifesine lâyık yerde istihdam etmekte.

Çare; erkeğe merhametli, adâletli, fazîletli, anlayışlı, düşünceli ve ahlâklı olmayı tâlim etmekte... Zecrî tedbirlerle değil, kalpleri; ebedî ecri arayan, ebedî fecri düşünen vasıfta terbiye etmekte.

Kadını da yaratılışının îcâbı olan aile ve evlâtlar dünyasının sultanı olarak, iffetli, şefkatli, merhametli, sabırlı ve zarif şekilde yetiştirmekte... Takvâlı bir toplum inşâ etmekte. Âyet-i kerîme bunun şifrelerini bize bildiriyor:

"(Ve o has kullar) **derler ki:**

«Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!»" (el-Furkān, 74)

- Göz nûru hanımlar,
- Göz nûru evlâtlar...
- Aile reisliğini takvâ ekseninde icrâ eden takvâda önder kocalar...

Netice:

Takvâlı bir toplum.

Takvâ, incitme korkusudur. Sakınmadır. Böyle bir toplum; kadını incitmekten, kadının hakkı-

"Emriniz altındaki insanlar hakkında Allah'tan korkun, iki zayıf hakkında Allah'tan korkun: Dul kadın ve yetim çocuk. Namaz husûsunda Allah'tan korkun!"

(Beyhakî, Şuab, VII, 477)

nı yemekten, ona şiddet uygulamaktan da sakınan bir toplumdur. Cam şeffaflığında (iffetinde) ve cam rikkatinde (merhametinde, hissiyatında) hanımları, her türlü kırıcı, kirletici ve örseleyici muameleden sakınan bir toplumdur.

Ne mutlu, kız evlâtlarını Hazret-i Meryem, Hazret-i Hatice ve Hazret-i Fâtıma rûhâniyetinden hisseyâb şekilde yetiştirebilenlere...

Ne mutlu, erkek çocuklarını da, annelerine «üf» bile demeyecek, hanımlarına hüsn-i muâşeret gösterip onları tebessümle teheccüde kaldıracak, kızlarını sâlihât-ı nisvân olacak ölçülerde yetiştirebilenlere...

Âmîn!..

* http://www.allgirlsallowed.org/forced-abortion-statistics
http://www.gazetevahdet.com/hindistanin-cahiliye-devri-18697h.htm
Bu vahşet sadece doğuya mahsus değil:
http://www.haber7.com/neler-oluyor-hayatta/haber/1117272-ingilterede-buyuk-skandal-kizlari-olduruyorlar

Kendisini ailesine hasr ve hibe eden vefâkâr anne;
engin bir sevgiye, derin bir saygıya,
ömürlük bir teşekküre lâyıktır.
Ne mutlu şu gökkubede hoş bir sedâ
bırakan hanımlara ve annelere!

TEK BAŞINA BİR OKUL: ANNE

"Cennet, annelerin ayakları altındadır."

(Nesâî, Cihâd, 6; Ahmed, III, 429)

"Rabbim! Beni, ana babamı bağışla!.." (Nûh, 28)

TEK BAŞINA BİR OKUL: ANNE

Eğitim ailede başlar. İnsanın ilk mürebbîsi annesidir.

Eskiden cemiyetimizde güçlü bir aile yapısı vardı. Bu yapı içerisinde geleceğin anneleri en güzel şekilde eğitiliyordu.

Zaman içerisinde ailelerimizde bu kıvam bozuldu. Artık anne-babaların evlâtlarıyla olan biyolojik alâkaları pek bir şey ifade etmez oldu. Bu sebeple geleceğin annelerini yetiştirmek için daha ciddî müesseselere ihtiyaç var.

Bugün kız Kur'ân kursları, bu ihtiyaca cevap vermeye gayret etmelidir. Gelecek nesilleri yetiştirecek annelerin, Kur'ân ve hadis ikliminde hazırlan-

ması bu müesseselere emânettir. Dîni yaşama, dînin zâhirini ve bâtınını öğrenme ve takvâ hayatına girme husûsunda Kur'ân kursu ihmâl edilmemelidir.

Geleceğin anneleri, şahsiyet tevzîine Kur'ân ikliminde hazırlanmalıdır.

Çünkü annelik çok mühimdir. Cenâb-ı Hak, annelere ayrı bir değer ve beraberinde çok mühim vazifeler vermiştir.

Nesillerin yetiştirilmesinde öncelikli vazife annelerindir.

Bu mühim vazifeleri lâyıkıyla yerine getirebilecek hasletlerle bezenmiş bir anne için, Hazret-i Peygamber ﷺ Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Cennet, annelerin ayakları altındadır." (Nesâî, Cihâd, 6; Ahmed, III, 429)

Burada annelere has bir değer söz konusudur. Bu değer de annelerin cemiyet içerisindeki en mühim terbiyeci olma vasıflarından dolayıdır.

Bizleri önce bir müddet karnında, sonra kollarında ve ölünceye kadar da kalplerinde taşıyan annelerimize gösterilecek sevgi ve saygıya ortak olabilecek başka bir varlık yaratılmamıştır.

Ev tanzimi ve evlât terbiyesini omuzlarına alan anneler; cidden engin bir muhabbete, derin bir saygıya ve ömürlük bir teşekküre lâyıktırlar.

En büyük şahsiyet, en büyük insan, Rahmeten

Cenâb-ı Hak bizden takvâ toplumu inşâ etmemizi arzu etmektedir. O hâlde, anneleri; bu maksada hizmet edebilecek liyâkatte, kıvamda ve rûhâniyette yetiştirmeliyiz.

li'l-Âlemîn olan Peygamberimiz de, bu hasletlerle bezenmiş olan Hatice Vâlidemiz'e hayran oldu. O iffet, hayâ ve vefâ âbidesi Hatice Vâlidemiz, bu meyanda yetişmiş bir anneliğe en güzel bir örnektir.

Böylesi anneler için;

«اَلْأُمُّ مَدْرَسَةٌ» «gerçek sâliha bir anne, en güzel bir muallime» hükmü verilmiştir. Bu açıdan bakıldığında anneler «topluma yön veren» kimseler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Annelerin topluma vereceği yön, hangi istikamet olmalıdır?

Anneleri nasıl yetiştirirsek, onlar da geleceğin toplumunu o esaslara göre inşâ edecekler demektir.

Cenâb-ı Hak bizden takvâ toplumu inşâ etmemizi arzu etmektedir. O hâlde, anneleri; bu maksada hizmet edebilecek liyâkatte, kıvamda ve rûhâniyette yetiştirmeliyiz.

Anneler, yavrularımızın ilk mürebbîleri...

Yavrularımız, bize Allâh'ın birer emâneti. Onların güzel bir insicam içerisinde yetiştirilmesi ve cemiyete faydalı fertler hâlinde topluma kazandırılması hepimizin vazifesi.

Bu da ancak onların gönüllerini, Kur'ân kültürü ve Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi muhtevâsında doldurabilmekle gerçekleşir.

Bunun için çalışacağız...

Eğitim ailede başlar.
İnsanın ilk mürebbîsi annesidir. İslâm, anneyi yalnız biyolojik bir yapı olarak görmez. Annenin mânevî yapısında terbiye etme özelliği vardır.
Atasözünde denilir: "Anne bir mekteptir."

Evvelâ, ilk ve en mühim mürebbînin, yani annelerin en iyi şekilde yetişmesi için seferber olacağız.

Göz nûru olan ve takvâ ile müzeyyen bir toplum için gayret göstereceğiz.

Nitekim bu gayretimiz, bizim Âlemler Sultânı'na olan yakınlığımız ve muhabbetimizin de bir göstergesi olacak.

EFENDİMİZ ﷺ SAHÂBE HANIMLARIN EĞİTİMİNİ İHMÂL ETMEDİ

Efendimiz ﷺ; tâlim ve terbiyesiyle, tezkiyesiyle, sohbetiyle câhiliyye insanını, karanlıklardan nûra çıkarmıştır. O; mescidde, suffede, cephede, seferde, her yerde ashâbını yetiştirme azminde olmuştur. Bu mevzuda başta ehl-i beyti ve akrabaları olmak üzere, sahâbî hanımlarını da yetiştirmeyi, eğitmeyi ihmâl etmemiştir.

Allah Rasûlü ﷺ için pervâne olan sahâbîler gibi, hanımları da, Kur'ân ve Sünnet'i tahsil etme, O Varlık Nûru'nun rûhânî dokusundan hisse alma gayretinde olmuşlar, bu iştiyakla huzûruna çıkarak;

"–Ey Allâh'ın Rasûlü! Sizin sözlerinizden hep erkekler istifade ediyor. Biz kadınlara da bir gün ayırsanız, o gün toplansak ve Allâh'ın Size öğrettiklerinden bize de öğretseniz!" diye ricâda bulunmuşlardır.

Allah Rasûlü ﷺ de;

"Dünya geçici bir faydadan ibarettir. Onun fayda sağlayan en hayırlı varlığı dindar kadındır."
(Müslim, Radâ, 64)

"–Peki, şu gün şurada toplanınız!" buyurarak haftanın bir günü hanımlara mahsus sohbet tertip etmiştir. (Buhârî, İ'tisam 9; Müslim, Birr, 152)

Rasûlullah ﷺ kendisine Kur'ân âyetleri inzâl buyurulduğunda onu önce erkeklere, daha sonra da kadınlara okumuştur. (İbn-i İshâk, s. 128)

Allah Rasûlü ﷺ Efendimiz, Hazret-i Âişe Vâlidemiz ve diğer ezvâc-ı tâhirâtı, kadınlara dinlerini öğretmeleri için vazifelendirmiştir. Hattâ; "Mescidin bir kapısını kadınlara ayırmıştır." (Ebû Dâvûd, Salât 53/571)

Ensar hanımları da hanımlara mahsus dînî hükümleri öğrenmek için Peygamber Efendimiz'e müracaat etmiş ve hayâyı ilme mânî kılmamışlardır. Âişe رضي الله عنها şöyle der:

"Ensar kadınları ne iyi kadınlardır. Hayâları onları dînî meseleleri derinlemesine öğrenmekten alıkoymamıştır." (Müslim, Hayz, 61)

Hanım sahâbîler; bir taraftan Hazret-i Peygamber'in vaazları ve konuşmaları yoluyla İslâm'ın ahkâmını öğrenmeye çalışırken, diğer taraftan da karşılaştıkları problemlerin çözümü ve akıllarına gelen suallerin cevabını alabilmek için her zaman Rasûlullâh'a başvurma imkânına sahip olmuşlardır. Efendimiz de hanımlara değer vermiş ve suallerine mukabelede bulunmuş, her türlü problemleriyle ilgilenmiştir. (Müslim, Fezâil, 76; Ebû Dâvûd, Edeb, 12)

Öyle ki Peygamber Efendimiz ﷺ bir hutbesinde;

"Kadın dört sebepten biri için nikâhlanır:
Malı, soyu, güzelliği ve dindarlığı.
Sen (diğerlerini geç), dindar olanı seç.
(Aksi hâlde) sıkıntıya düşersin."
(Buhârî, Nikâh 15, Müslim, Radâ 53)

"–Ey insanlar! Nefsinden korkan varsa, ayağa kalksın da, kendisi için duâ edeyim!" buyurdu. (Duâ talebinde bulunan birkaç erkekten sonra) mescidin kadınlar kısmından bir kadın ayağa kalkıp;

"–Bende şöyle şöyle hâller var. Allâh'a duâ et de benden bu hâlleri gidersin!" dedi. Efendimiz ﷺ ona;

"–Sen Âişe'nin evine git!" buyurdu. Sonra minberden indi. Hazret-i Âişe'nin evine dönünce kadının başına asâsını koydu ve ona duâ etti. (İbn-i Sa'd, II, 255)

Sahâbe hanımlarının; dünya ve âhiretlerini Allâh'ın kelâmı ve Rasûlü'nün sünneti ile inşâ etme, meselelerini, dertlerini bu kaynaklara müracaat ederek halletme azimleri bizler için nümûne-i imtisaldir.

Rasûlullah ﷺ Gıfarlı bir hanıma;

"Bir su kabı al, içerisine tuz at. Sonra örtüye değen kanı onunla yıka!" tavsiyesinde bulunmuştu.

Peygamber Efendimiz'e muhabbetle itaat hâlinde olan o hanım sahâbî, ömrü boyunca büyük bir bağlılık içerisinde bu tavsiyeyi tatbik etmiş, suyuna tuz katmadan elbiselerini yıkamamıştır. Hattâ öldüğü zaman cenâzesinin yıkanacağı suya da tuz atılmasını vasiyet etmiştir." (Ebû Dâvûd, Tahâret, 122/313)

Günümüzde de hanımlar; dinlerini öğrenme, zâhirî ve bâtınî bilgilerle mücehhez olma yolunda, gayreti elden bırakmamalı, sahâbe hanımlarını örnek almalıdır.

Altın ve gümüşü biriktirip infâk etmemenin vebâlini bildiren âyet nâzil olunca sahâbî sordu: "Neyi biriktirelim?" Allah Rasûlü ﷺ buyurdu: "Sahip olunan seylerin en kıymetlisi; zikreden bir dil, şükreden bir kalp, kocasının îmânına yardımcı olan sâliha bir eştir..." (Tirmizi, Tefsir 9/9)

Bir müslüman hanımefendiye, bir müslüman anneye gereken asıl tahsil budur. Çünkü gerçek istikbal uhrevî istikbaldir.

SAHÂBE HANIMLARININ ECİR KAZANMA AZMİ

Sahâbe hanımları, ilim tahsilinde olduğu gibi; ecir kazanma, Allah Rasûlü'ne mânen yakın olma konusunda da âdetâ sahâbî erkeklerle yarış hâlinde olmuşlardır.

Ashâb-ı kiramdan Yezid bin Seken'in kızı olan **Esmâ** رضي الله عنها, fesâhat sâhibi akıllı bir hanımdı. Bir gün kadınlar tarafından Rasûlullah ﷺ Efendimiz'in huzûruna gönderildi. Efendimiz'e derin bir saygı içerisinde ve tatlı bir ifade ile şunları söyledi:

"Anam babam Sana fedâ olsun ey Allâh'ın Rasûlü! Ben kadınlar tarafından elçi olarak gönderildim. Hak Teâlâ Hazretleri Sen'i bütün erkeklere ve kadınlara Peygamber göndermiştir. Biz kadınlar Sana ve Sen'in Rabbine îmân ettik.

Lâkin biz evlere kapanıp kalıyoruz. Beylerimize hizmet edip çocuk yetiştiriyoruz. Siz ise Cuma namazları kılmak, camilere ve cemaate gitmek, hastaları ziyaret etmek, cenaze namazı kılmak, hac üstüne hac yapmak, daha da önemlisi Allah yolunda muhârebe ve cihâd etmek gibi fazîletlerle bizden üstün oluyorsunuz.

Ancak siz hac, umre ve kâfirlerle mücâhede etmek üzere evinizden çıktığınız vakitlerde biz sizin malları-

Sâliha bir hanım;
kocasının îmânına ve ömrünü,
sâlih amellerle tezyîn etmesine yardımcı olur.
Böyle bir hanım da,
bir erkek için en kıymetli nimetlerdendir.

nızı korur, iplik eğirip elbiselerinizi dokur ve çocuklarınızı besleriz. O hâlde bizler de o hayır ve sevaplı işlerin ecirlerinde sizlere ortak olur muyuz yâ Rasûlâllah?"

Peygamber Efendimiz, Esmâ'nın bu sözlerini dinledikten sonra yanlarında bulunan ashâbına dönerek;

"–Siz hiç din işlerinde soru soran bir kadından, bundan daha güzel sözler işittiniz mi?" buyurdu.

Onlar da;

"–Ey Allâh'ın Rasûlü! Biz bir kadının böyle güzel ifadelere sahip olabileceğine ihtimal vermezdik!" dediler.

Rasûl-i Ekrem ﷺ tekrar ona hitâb ederek;

"–Ey hatun! Anla ve seni gönderen kadınlara da anlat ki; kadın kısmının kocası ile iyi geçinip, kocasının hoşnutluğunu kazanması, o fazîletlerin hepsine muâdil olur." buyurdu.

Kadın dönüp giderken sevincinden tehlîl ve tekbîr getiriyordu. (İbn-i Asâkir, Târihu Dımaşk, VII, 363-364, XXIX, 65-67; Beyhakî, Şuab, VI, 421; Heysemî, IV, 305; İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-ğâbe, VII, 19)

Bu hadîs-i şerif, sahâbî hanımlarının âhiret sermâyesini artırmak için nasıl bir iştiyak içinde olduklarını göstermektedir. Allah Rasûlü'nün verdiği cevap ise, müslüman hanımının faaliyet sahasının, evi olduğunu teyit ediyor.

Bir başka sahâbî hanım, **Ümmü Ri'le** رضي الله عنها...

Muhabbet ve takvâ dolu aileye Efendimiz'in duâsı:
"Geceleyin kalkıp namaz kılan, hanımını / kocasını da kaldıran, kalkmazsa yüzüne su serperek uyandıran kimseye Allah rahmet etsin!"
(Ebû Dâvûd, Tatavvû, 18, Vitir, 13)

Fesâhat ve belâğat erbâbı, kalbi temiz, şiiri tatlı, akıllı ve gayet zekî olan bu hanım bir gün Rasûlullah ﷺ Efendimiz'in huzûruna çıkıp selâm verdi. Tâzim ve ihtirâmını arz ettikten sonra da büyük bir edep içinde kendilerinin perde arkasında, haremde kaldıklarından, kocalarının hükmü altında bulunmaları sebebiyle çocuk beslemek ve beşik düzeltmek gibi ev işleri ile meşgul olduklarından bahsederek;

"Bizim için gazâya gidip büyük ecirlere nâil olmak mümkün olamıyor. Bize bir şey öğret ki onunla Allâh'a yaklaşabilelim!" diye kısa, ancak hayırları ihtivâ eden çok mânâlı bir talepte bulunmuştu. Efendimiz ﷺ de ona;

"Gece-gündüz durmadan Allâh'ı zikredin, gözlerinizi yabancıya bakmaktan ve seslerinizi onlara işittirmekten muhafaza edin!" buyurarak kendilerine cihad sevâbı kazandıracak ve Allah Teâlâ'ya yaklaştıracak tavsiyelerde bulunmuştur. (İbn-i Hacer, el-İsâbe, VIII, 204)

Yine de cihâda bizzat katılan sahâbî hanımlar da oldu. Ümmü Umâre رضي الله عنها Uhud Savaşı'na katılarak oku ve yayı ile düşmanla çarpışanlardan biridir. Savaştan sonra Medine'ye dönen Allah Rasûlü ﷺ;

"–Harp esnasında sağıma soluma döndükçe hep Ümmü Umâre'nin yanı başımda çarpıştığını görüyordum." demiştir. (İbn-i Hacer, el-İsâbe, IV, 479)

Bu vesileyle Efendimiz'in muhtelif iltifat ve

Muhammed İkbal:
"Hazret-i Fâtıma, senin için bir nümûnedir;
ondan gözünü ve gönlünü ayırma. Tâ ki,
senin dalın da bir Hüseyin meyvesi versin;
gülistan, eski mevsimi getirsin."

duâlarına mazhar olan Ümmü Umâre Hâtun, Allah Rasûlü'ne;

"–Allâh'a duâ et de cennette Sana komşu olalım." dedi.

Peygamber Efendimiz ﷺ;

"–Allâh'ım! Bunları bana cennette komşu ve arkadaş et!" diyerek duâ etti. Bunun üzerine Ümmü Umâre رضي الله عنها;

"–Artık bundan sonra dünyada ne musîbet gelirse gelsin, aldırmam!" dedi. (Vâkıdî, I, 273; İbn-i Sa'd, VIII, 415)

Bu sahâbî hanımın, bu dünyada Allah Rasûlü'nü muhafaza ve âhirette O'nunla komşu olma iştiyâkı ne muhteşemdir.

Uhud'dan diğer bir ibretli manzara da şöyledir:

Uhud günü Medine bir haberle çalkalandı.

"Muhammed ﷺ öldürüldü!" denilince şehirde çığlıklar koptu, feryatlar Arş'a dayandı. Herkes yollara düşerek gelenlerden bir haber almaya çalışıyordu. Ensardan **Sümeyrâ Hatun**'a; iki oğlu, babası, kocası ve kardeşinin şehid olduğu haberi verilmişti. Ancak, o mübârek hanım, bunlara hiç aldırmıyor, kendisini asıl kaygılandıran husûsu, yani Fahr-i Kâinât Efendimiz'in hâlini merak ediyor;

"–O'na bir şey oldu mu?" deyip duruyordu.

Karşılaştığı sahâbîler;

Muhammed İkbal:
"Ey Sâliha Hanım!
Toplum fidanının âb-ı hayatı sensin.
Ümmetin emânetini koruyan muhafız sensin.
Fıtratındaki ulvî hasletleri aklınla keşfet."

"–Allâh'a hamd olsun ki Allah Rasûlü'nün durumu iyidir. O, senin arzu ettiğin gibi hayattadır!" dediler.

Sümeyrâ Hatun ﵂, yine de;

"–Onu görmeden gönlüm huzur bulmayacak, bana Allâh'ın Rasûlü'nü gösteriniz." dedi.

Gösterdiklerinde derhâl gidip elbisesinin ucundan tuttu ve;

"–Anam-babam Sana fedâ olsun ey Allâh'ın Rasûlü! Sen sağ olduktan sonra, gayrı hiçbir şeye aldırmam!" dedi. (Vâkıdî, I, 292; Heysemî, VI, 115)

İşte Rasûlullah ﷺ'e duyulan muhabbetin zirvesi ve bu muhabbetle dolup taşan mü'min gönüllerin sergilediği fedâkârlık ve fazîlet nümûneleri...

Sahâbeden Abdullah bin Evfâ ﵁'ın, hanımı vefât ettiğinde insanlara söylediği şu sözler, ashâb-ı kirâmın Allah yolundaki hizmet heyecanını gösteren güzel bir misaldir:

"Onun tabutunu taşıyın, hem de şevkle taşıyın! Çünkü o ve hizmetçileri, temeli takvâ üzerine kurulan Peygamberimiz'in mescidi için geceleri taş taşırlardı. Biz erkekler de gündüzleri ikişer ikişer taşırdık." (Heysemî, II, 10)

Ecir ve sevap yarışında dur durak bilmeyen sahâbe-i kiram hanımları, bir başka gün, Sellâme isminde bir hanımı hazırlayıp Efendimiz'e gön-

Çanakkale'nin görünmeyen kahramanları,
evlâtlarını; «Allah yolunda kurbandır.» deyip
kınalayarak cepheye,
vatan müdafaasına gönderen,
eli öpülesi annelerdir.

dermişlerdi. Bu kadın Rasûlullah ﷺ Efendimiz'in evlâtlarından İbrahim'in dadısı idi. Enes bin Mâlik رضي الله عنه'tan da hadis rivâyet etmiştir. Sellâme رضي الله عنها Efendimiz'in huzûruna çıkıp;

"–Ey Allâh'ın Rasûlü! Erkekler hakkında pek çok tebşîratta bulunuyorsunuz da kadınlara hiç müjde vermiyorsunuz!" dedi. Rasûl-i Ekrem Efendimiz;

"–Bunu sana görüştüğün kadıncağızlar mı öğretti?" buyurdu.

Sellâme de;

"–Evet, bunu bana onlar emretti." dedi.

Bunun üzerine İki Cihan Serveri Efendimiz;

"–Sizden biriniz râzı ve kānî olmaz mı ki kocası kendisinden hoşnut olduğu hâlde çocuk sahibi olursa, ona Allah yolunda (namaz kılan, oruç tutan ve cihâd edenlerin) sevâbı verilir. Evlâdını dünyaya getirdiğinde ise Allâh'ın onun için hazırladığı göz aydınlığı nimetleri ne yer ne de gök ehli bilebilir.

Yavrusunun içtiği sütün her damlasına karşılık kendisine bir hasene verilir. Şayet çocuğu onu gece uykusuz bırakırsa kendisine Allah yolunda yetmiş köle âzâd etmiş gibi sevap verilir." buyurdu. (Heysemî, Mecmau'z-zevâid, IV, 304-305)

Allah Rasûlü'nün bu tebşîrâtına, günümüzün müslüman hanımları da lâyıktır. Yeter ki sâliha hanımın vasıflarına sahip olsunlar...

Sahâbî evinden çıkacağı zaman hanımı ona; «Allah'tan kork; haram kazanma! Zira biz dünyada açlığa sabrederiz fakat kıyâmet gününde cehennem azâbına katlanamayız!» diye nasihatte bulunurdu.

(Abdülhamîd Keşk, Fî rihâbi't-tefsîr, I, 26)

SÂLİHA HANIMIN VASIFLARI

Allah Rasûlü ﷺ buyurur:

"Dünya geçici bir faydadan ibarettir. Onun fayda sağlayan en hayırlı varlığı dindar kadındır." (Müslim, Radâ, 64; Ayrıca bkz: Nesâî, Nikâh, 15; İbn-i Mâce, Nikâh, 5)

Böyle hayırlı bir nimetin, sâliha hanımın dört vasfı vardır:

1. SÂLİH AMEL DESTEĞİ

Sâliha bir hanım, beyi için sâlih amel desteğidir.

Umumiyetle büyük insanların arkasında dâimâ sâliha bir kadın vardır. Meselâ Hazret-i Peygamber Efendimiz ﷺ'in ilk tebliğinde kendisine ilk ve en büyük destek Hazret-i Hatice Vâlidemiz olmuş ve Efendimiz ﷺ, onu ömür boyu unutamamıştır.

Efendimiz, bir aile sohbetinde, Hazret-i Hatice Vâlidemiz'i uzun uzun anlatarak bazı hâtıraları yeniden nakletmiş ve geçmiş günleri yâd etmişti. Hazret-i Âişe رضي الله عنها Vâlidemiz hayret ifade eden bir üslûpla;

"–Yâ Rasûlâllah, senelerce evvel ölüp gitmiş olan bir yaşlı kadını, bu kadar hatırlayıp yâd etmekte ne fayda var? Allah, size, ondan daha genç ve güzelini ihsân etmiş; ağzında dişi bile kalmamış bir ihtiyar kadın yerine daha gencini vermiştir." dedi. (Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr, 20)

Âişe Vâlidemiz'in bu sözlerine karşı Allah

Muhammed İkbal:
"Ey dînî nimetlerin kendisine emânet edildiği İslâm kadını! Hak dînin kor ateşi, senin nefesinden alev almıştır."

Rasûlü ﷺ Efendimiz'in mübârek dudaklarından, Hazret-i Hatice Vâlidemiz'i niçin unutmadığını bildiren şu sözler döküldü:

"–Yâ Âişe! Seneler geçtiği hâlde Hatice'yi unutmayışım, onun dış güzelliğinden değildir. Herkes beni red ve inkâr ettiği zaman, Hatice bana inandı ve tasdik etti.

Etrafımdaki müşrikler bana; «Yalancısın!» dediği zaman; Hatice bana; «Doğru söylüyorsun, asla çekinme!» dedi.

İnsanlar benden bir pulu esirgediği zaman, Hatice, bütün servetini önüme sererek; «Bunların hepsi emrindedir, istediğin kadar harcayabilirsin.» dedi.

Dünyada yalnız kaldığım günlerde, Hatice benden asla geri kalmadı; «Bunların hepsi geçicidir, üzülme, ileride bu güçlükleri kolaylıklar takip edecektir.» dedi.

İşte ben, Hatice'yi, bu fedâkârlıkları için unutmuyorum!"

Kezâ Hazret-i Ali'nin muvaffakıyetlerinde Hazret-i Fâtıma Annemizin rolü âşikârdır.

Ailenin; takvâ yuvası olabilmesi için, hanımın dindar olması çok mühimdir. Nitekim Allah Rasûlü ﷺ şöyle buyurmuşlardır:

"Kadın dört sebepten biri için nikâhlanır: Malı, soyu, güzelliği ve dindarlığı. Sen (diğerlerini geç),

Tesettür...
Hem iffeti koruma vesilesi,
hem de müslüman kadın için
zarâfet ve ihtişam tablosu...
Kadınlık şahsiyetinin korunması.

dindar olanı seç. (Aksi hâlde) sıkıntıya düşersin." (Buhârî, Nikâh, 15; Müslim, Radâ, 53)

Sâliha bir hanım; kocasının îmânına ve ömrünü sâlih amellerle tezyîn etmesine yardımcı olur. Böyle bir hanım da, bir erkek için en kıymetli nimetlerdendir.

Nitekim Zeyneb bint-i Cahş ﵂ Vâlidemiz, el işi yapan ve bu konuda çok mahâretli olan bir hanımdı. Yapmış olduğu el işlerini sattığında kazancını Allah yolunda sarf ederdi. Peygamber ﷺ Efendimiz aile efrâdına;

"Sizin bana en çabuk ve erken kavuşacak olanınız, kolu en uzun olanınızdır." buyurmuştu.

Hazret-i Âişe ﵂ der ki:

"Biz Peygamber hasretiyle kollarımızı ölçer, hangimizin Allah Rasûlü'ne daha önce kavuşacağını anlamaya çalışırdık. Hâlbuki Efendimiz'in kastettiği mânâda kolu en uzun olan Zeyneb imiş. Çünkü o eliyle iş yapar ve tasadduk ederdi." (Müslim, Fedâilü's-Sahâbe, 101)

Sevbân ﵁ rivâyet ediyor:

"Altın ve gümüş biriktirip de bunları Allah yolunda harcamayanları acıklı bir azâb ile müjdele!" (et-Tevbe, 34) âyeti nâzil olduğu zaman biz Allah Rasûlü ile birlikte seferde bulunuyorduk. Ashâb-ı kiramdan bazısı;

"–Altın ve gümüş hakkında inecekler indi.

Tesettür... Nefsânî arzuları tahrik eden bir şehvet vasıtası olmaktan kurtulup, muhatabına bir zarâfet ve nezâket hissi neşreden kıymet ifadesi... Güzelliği mahremiyetine tahsis etme, ağyâre deşifre olmama sırrı...

(Artık biz onları biriktirmeyip infâk ederiz.) Keşke hangi malın daha hayırlı olduğunu bilsek de ondan edinsek!..” dediler.

Bunun üzerine Rasûlullah ﷺ;

“Sahip olunan şeylerin en kıymetlisi; zikreden bir dil, şükreden bir kalp, kocasının îmânına yardımcı olan sâliha bir eştir...” buyurdular. (Tirmizî, Tefsir, 9/9)

İslâm’ın unutulmadığı, hanımın, beyine; beyin hanımına âhireti hatırlattığı, birbirlerinin yüzüne su serperek gece namazına kaldıracak derecede samimiyet ve muhabbetle kaynaşmış bir aile, dünyanın en mesut yuvasıdır.

Böyle bir yuvanın beyine de hanımına da Peygamber duâsı vardır:

“Geceleyin kalkıp namaz kılan, hanımını da kaldıran, kalkmazsa yüzüne su serperek uyandıran kimseye Allah rahmet etsin! Aynı şekilde geceleyin kalkıp namaz kılan, kocasını da uyandıran, uyanmazsa yüzüne su serperek uykusunu kaçıran kadına da Allah rahmet etsin!” (Ebû Dâvûd, Tatavvû, 18, Vitir, 13)

Bir milletin evlâtlarına, îman heyecanı, vatan ve millet sevgisi ve onlar uğrunda her türlü fedâkârlığa katlanma azmini veren de sâliha annelerdir. Çanakkale’nin görünmeyen kahramanları, evlâtlarını; «Allah yolunda kurbandır.» deyip kınalayarak cepheye, vatan müdafaasına gönderen, eli öpülesi annelerdir.

Kahraman Mehmetçiklerden Yozgatlı Hasan’ın

Kadın ve erkek arasında neslin devamı için birbirlerine karşı değişmez bir fıtrî temâyül mevcuttur ki, tesettür emrine riâyet edilmediği takdirde bu meyil, ilâhî hudutları çiğnemek gibi felâketlere dûçâr edecek kadar tehlikeli bir ahlâkî çöküntüye sebep olur.

saçlarını kınalayarak Çanakkale'ye gönderen annesi, ona yazdığı mektubunda şöyle diyordu:

"Oğlum! Sen bu ailenin seçilmiş kurbanısın. Bizim köyde kurbanlık ayrılan koyunlar kınalanır, ben de seni evlâtlarım arasından vatana kurban olarak adadım. Onun için saçlarını kınaladım. Seni melekler şimdiden rahmetle anacaktır."

1915 senesi sonbaharının serin ve yağışlı günlerinin birinde, Söğüt'ün Akgünlü Köyü'nden ak saçlı, beli bükülmüş, soluk benizli ihtiyar bir ana, Bilecik İstasyonu'ndan oğlunu cepheye uğurluyordu. Oğlunu bağrına basarken şöyle diyordu:

"–Hüseyin'im, yiğit oğlum benim!.. Dayın Şıpka'da, baban Dömeke'de, ağabeylerin Çanakkale'de şehid düştüler. Bak, son yongam sensin. Eğer minareden ezan sesi kesilecekse, camilerin kandilleri sönecekse, sütüm sana harâm olsun. Öl de köye dönme!

Yolun Şıpka'ya uğrarsa, dayının rûhuna bir Fâtiha okumayı unutma! Haydi oğul! Allah yolunu açık etsin!.."

Hayatı böyle bir takvâ temelinde kuran, âhiret endişesi içindeki sâliha hanım; haramdan fersah fersah uzak, yalnız helâle taliptir.

2. YALNIZ HELÂLE TALİP

Abdullah bin Mes'ûd ﷺ bir sahâbî hanımının kalp âleminin Kur'ân ve Sünnet'le ne kadar hem-

*Cenâb-ı Hakk'ın; **"Zinâya yaklaşmayınız!.."** (el-İsrâ, 32) emr-i ilâhîsindeki nüktelerden biri de; **"Tesettüre riâyetsizlikle zinânın yolunu açmayınız; ona imkân hazırlamayınız!"** demektir. Uçurumun kenarında gezenin aşağıya yuvarlanması daima muhtemeldir.*

hâl olduğunu ve gönül dünyasının helâl lokmaya ne ölçüde dikkat ettiğini bizlere şöyle bildirmektedir:

"Sahâbeden biri evine girdiğinde hanımı ona derhâl şu iki suâli sorardı:

1. Bugün Kur'ân'dan kaç âyet nâzil oldu?

2. Allah Rasûlü'nün hadislerinden ne kadar ezberledin?

Sahâbî evinden çıkacağı zaman da hanımı ona;

«Allah'tan kork; haram kazanma! Zira biz dünyada açlığa sabrederiz fakat kıyâmet gününde cehennem azâbına katlanamayız!» diye nasihatte bulunurdu." (Abdülhamîd Keşk, Fî rihâbi't-tefsîr, I, 26)

İşte sâliha hanımın farkı...

Kocalarını dünya malı ve konforu için, ateşe sürükleyen zamâne kadınlarının tam tersine... Beyini her sabah; «Eve haram getirme!» telkiniyle uğurlayan eşsiz bir gönül kıvâmı...

Böyle sâliha bir hanım modeli için Peygamber Efendimiz;

"Bana dünyanızdan üç şey sevdirildi. Onlardan biri de sâliha hanımdır." buyurmuştur. (Nesâî, Işretü'n-Nisâ, 10; Ahmed bin Hanbel, III, 128, 199)

Önümüzde kendimize örnek alabileceğimiz model olarak Hatice Annemiz, Âişe Annemiz ve Fâtıma Vâlidemiz var.

Dâimâ kendimizi muhasebe edeceğiz.

Toplum, sâliha annelerle âbâd olur. Fâsıka kadınlarla ise berbat olur. Rasûlullah ﷺ;

«Bana mîracda cehennemde en çok (fâsıka) kadınların olduğu gösterildi.»

(Buhârî, Rikāk, 51; Müslim, Zühd, 93)

Acaba bizler; İslâm şahsiyet, iffet ve vakarını temsil noktasında o modellerin hangi safhasındayız?

3. İFFET ve VAKAR

Sâliha hanımın en güzîde ahlâkî vasfı... İffet ve vakar...

Cenâb-ı Hak, Peygamber Efendimiz'in hanımlarının şahsında, ümmet-i Muhammed'e veriyor hayâ ve iffet tâlimâtını:

"Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer (Allah'tan) **korkuyorsanız,** (yabancı erkeklere karşı) **çekici bir edâ ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel söz söyleyin. Evlerinizde oturun, eski câhiliyye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekâtı verin, Allâh'a ve Rasûlü'ne itâat edin. Ey ehl-i beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor."** (el-Ahzâb, 32-33)

Sa'lebî ve başkalarının naklettiklerine göre Âişe ﵂ bu âyet-i kerîmeyi okuduğu zaman, başörtüsü ıslanıncaya kadar ağlarmış.

Sevde ﵂'ya;

"–Niye diğer kız kardeşlerinin yaptığı gibi haccetmiyor, umreye gitmiyorsun?" diye sorulunca, şöyle demiş:

"–Daha önce haccımı ve umremi yaptım. Allah da bana evimde kalmamı emretti."

Takvalı zevç ve zevcenin dostluğu,
istikbaldeki cennet arkadaşlığıdır.
Takvâ hayatı, fânî olanı ebedîleştirir.

Râvî der ki:

"Allâh'a yemin ederim, odasının kapısından cenazesi çıkarılıncaya kadar dışarı çıkmadı." Allah ondan râzı olsun.

Sâliha hanımın iffet ve vakarını korumak için ecdâdımız da büyük bir hassâsiyet göstermiştir. Meselâ **Fatih Sultan Mehmed Han** bir vakfiyesinde şöyle demektedir:

"Külliyemde binâ ve inşâ eylediğim imâret-hânede şehîd ve şühedânın harimleri (hanımları) ve Medîne-i İstanbul fukarâsı yemek yiyeler! Ancak yemek yemeye veya almaya bizâtihî kendileri gelmeyip yemekleri güneşin loş bir karanlığında ve kimse görmeden kapalı kaplar içerisinde evlerine götürüle!.."

Bu ince ve zarif tedbir, şahsiyeti rencide etmemek kadar, müslüman hanımların mahremiyetinin muhafazasını da gözetmek içindir. Ecdad, iffeti muhafaza hassâsiyetlerini, gayr-i müslim teb'anın hanımlarına kadar ihâta ederlerdi.

Fatih'in, Bosna fethinden sonra çıkarttığı bir fermânında;

"–Sakın ola, Sırp kızları su almak için çeşme başlarına geldiklerinde, askerlerim oralarda bulunmayalar!.." demesi, imparatorluktaki iffet ve namus teminatının bir tezâhürüdür.

Fatih bu fermânı ile, hem askerlerinin, hem de

"Zenginlerin davet edilip fakirlerin çağırılmadığı düğün yemeği ne fena bir yemektir."
(Buhârî, Nikâh, 72; Müslim, Nikâh, 107)

teminatı altındaki hıristiyan teb'anın kızlarının iffetini muhâfaza etmiş oluyordu.

4. MADDÎ ve MÂNEVÎ TESETTÜR

Tesettür... Hem iffeti koruma vesilesi, hem de müslüman kadın için zarâfet ve ihtişam tablosu... Kadınlık şahsiyetinin korunması. Nefsânî arzuları tahrik eden bir şehvet vasıtası olmaktan kurtulup, muhatabına bir zarâfet ve nezâket hissi neşreden kıymet ifadesi... Güzelliği mahremiyetine tahsis etme, ağyâre deşifre olmama sırrı...

TESETTÜR ALLÂH'IN EMRİ:

"Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini (haramа bakmaktan) **korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesnâ olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine** (kadar) **örtsünler.**

Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mü'min kadınlar)**, ellerinin altında bulunanlar** (köleleri)**, erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi gibi tâbî kimseler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık husûsiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına ziynetlerini göstermesinler.**

Bir erkeği terbiye edin,
bir insanı yetiştirmiş olursunuz.
Bir kadını terbiye edin; bir aileyi,
hattâ toplumun büyük bölümünü
yetiştirmiş olursunuz.

Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar (Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler).

Ey mü'minler! Hep birden Allâh'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz." (en-Nûr, 31)

Tesettüre titizlikle riâyet Allah Rasûlü ﷺ Efendimiz'in emri:

Dıhye رضي الله عنه der ki:

"Rasûlullah ﷺ Efendimiz'e, kubtiyye denilen ince kumaşlar getirilmişti. Onlardan birini bana verdi ve;

«Bunu ikiye böl, birini kendine gömlek dik, diğerini de hanımına ver, kendisine başörtüsü yapsın!» buyurdu. Ben tam döndüm giderken;

«–Hanımına söyle, bu ince kumaşın altına, vücûdunu göstermeyen başka bir elbise daha giysin!» buyurdu." (Ebû Dâvûd, Libâs, 36/4116)

Tesettür; sadece maddî bir örtünme değil, aynı zamanda mânevî bir iffet kalkanı...

Kadının örtünmesiyle kadınlık şahsiyeti korunmakta. Kadın, örtüsüyle karşısındakine bir zarâfet ve nezâket hissi vermekte.

Aksi hâlde kadın, nefsânî arzuları tahrik eden bir şehvet vasıtası hâline getirilmiş olur ki bu da onun şahsiyet ve haysiyetini alçaltır ve annelik vakarını zaafa uğratır. Burada bilhassa işaret edilmesi gereken nokta şudur:

Muhammed İkbal:
"Ey örtüsü namusumuzun perdesi olan Müslüman Kadını!
Senin yüzündeki nur, îman kandilimizin sermâyesidir.
Yaratılışındaki saflık; Hak'tan bize rahmettir,
dînimizin kuvvetidir, ümmetimizin varlık esasıdır."

Yaratılış itibariyle kadın ve erkek nefisleri arasında fark vardır. Bu da, kadın ve erkeğe ait ilâhî tayinle olan vazife ve buna bağlı husûsiyet farkından doğmuştur. Bunun için tesettürün, kadına ait şekli ile erkeğe ait şekli değişiklik arz eder.

Zira;

Kadın, erkeğe göre yaratılıştan câzibelidir. Erkeğin vücudu daha ziyade düz hatlardan oluşurken, kadının vücudu, kavisli ve girintili-çıkıntılıdır. Bu sebeple vücuda yapışmayacak, vücut hatlarını belirgin ve dikkat çekici olmaktan koruyacak bir tesettüre ihtiyaç duyar.

Tesettürden uzaklaşarak kendisini topluma bir nevî deşifre ettiğinde, nezâket ve zarâfeti zaafa uğrar. Annelik vasfı ve nesli koruma husûsiyeti zarar görür. Bu bakımdan onun câzibesi, tesettür emri ile yalnız efendisine tahsis edilmiştir.

Çünkü kadın ve erkek arasında neslin devamı için birbirlerine karşı değişmez bir fıtrî temâyül mevcuttur ki, tesettür emrine riâyet edilmediği takdirde bu meyil, ilâhî hudutları çiğnemek gibi felâketlere dûçâr edecek kadar tehlikeli bir ahlâkî çöküntüye sebep olur. Nitekim Cenâb-ı Hakk'ın;

"Zinâya yaklaşmayınız!.." (el-İsrâ, 32) emr-i ilâhîsindeki nüktelerden biri de;

"Tesettüre riâyetsizlikle zinânın yolunu açmayınız; ona imkân hazırlamayınız!" demektir. Bu,

Fatih, Bosna fethinden sonra çıkarttığı bir fermânında der ki: "Sakın ola, Sırp kızları su almak için çeşme başlarına geldiklerinde, askerlerim oralarda bulunmayalar!.." Bu vesileyle Fatih, Sırp kızlarının bile iffetini korumuştur.

artık mutlak bir hükümdür. Dikkat edilirse, İslâm, zâhiren câzibesi olmayan bir kadına da tesettürü emretmiştir. Yani;

"Bu kadın; başını, kolunu ve ayaklarını açsa da açmasa da bir şey fark etmez, zaten dikkat çekici değildir." denilemez. Burada kadının, tesettürle kadınlık vakarının korunması esastır.

Bu mevzuda da bütün mevzularda da Efendimiz ﷺ'in bize verdiği ölçülere riâyette son derece titiz davranmalı ve O'na bağlılığımız sadece gıptada ve hâtıralarda kalmamalıdır.

Mısralardaki şu içli muhasebeyi unutmamalıdır:

Şu çöl gibi dünyada, ey Gül, aşkından yana,
Dîvâne olamadık, yalnız gıpta eyledik!
Emrine; «lebbeyk» diyen sahâbeydi, biz Sana,
Pervâne olamadık, yalnız gıpta eyledik! (Seyrî)

Hazret-i Peygamber'in yüce düsturlarına gıptadan daha öte bir bağlılıkla candan riâyet etmek şartıyla;

Yukarıda sayılan dört vasfa bürünen; yani beyi için sâlih amel desteği olan, yalnızca helâle tâlip olan, iffetli ve vakarlı, maddî ve mânevî tesettürü ile İslâm zarâfetini kuşanan müslüman kadın, sâliha bir hanımdır.

Kızlarımızı bu ölçüler içerisinde yetiştirmek, annelerin ve muallimelerin vazifesi olmalıdır. Yine şairin dediği gibi:

Zamanın menfî şartlandırmaları ve anne-babaların mânevî ve ahlâkî noktadaki noksanlıkları, evlâtların eğitim ve terbiyesinin yanlış adreslerde aranmasını beraberinde getirmektedir.

Tekrar, gül ekilsin, kişinin cenneti evdir,
Ey anne, senindir bu görev, evleri sevdir!.. (Seyrî)

Takvâlı bir toplum sâliha bir hanım ve sâlih bir zevcin kuracağı aile yuvasında yetişecek, göz nûru evlâtlarla teşekkül edebilir. Bunun için nikâh ve düğünlerin de İslâmî olması zarûrî...

İZDİVAÇ ve DÜĞÜNLER

İzdivaç yani evlilik Cenâb-ı Hakk'ın bir lutfu ve sırrıdır. Allah Teâlâ; aile müessesesinde, düşünenler için birçok hikmetlerin gizli bulunduğunu şöyle beyân eder:

"Sizlere kendilerinizden eşler yaratması ve aranızda muhabbet ve merhamet tesis etmesi O'nun âyetlerindendir. Doğrusu bunda, düşünen bir kavim için muhakkak ki ibretler vardır." (er-Rûm, 21)

Hakikaten düşünüldüğünde, evlilik büyük bir sırdır:

İki yabancı kişi, bir kader programı ile bir araya gelir. O güne kadar anne-babalarının evine olan muhabbet ve alâka, o günden itibaren müşterek aile yuvasına teveccüh eder. Çünkü yukarıda zikrettiğimiz âyet-i kerîmedeki hakikat tecellî eder, Cenâb-ı Hak, zevç ve zevce arasında bir muhabbet ve merhamet halk eder. Halkımız bu hakikati; **"Nikâhta kerâmet vardır."** diye ifade etmiştir.

Ancak nikâh ve düğünlerimiz, Cenâb-ı Hakk'ın

Dünyevî diploma ve apolet kaygılarıyla; evlâtların sadece zâhir plânında olgunlaşmasına ve gelişmesine öncelik verilmekte ve böylece saâdet, çıkmaz sokaklarda aranmaktadır.

rızâsına, Peygamber Efendimiz'in sünnetine muvâfık olmalıdır.

Evvelâ bugün gizli tutulan nikâhlar işitilmektedir. Nikâhın alenî olması lâzımdır. Nikâhta asgarî iki şahidin bulunmasının şart olması ve nikâhı duyuracak bir velîme yani düğün yapmanın sünnet olması da bu hakikat sebebiyledir. Gizli nikâh, birçok haksızlığa ve nizâlara sebebiyet verir.

Düğünlerimizde de, İslâm ahkâmı, ahlâk ve âdâbına riâyet edilmelidir.

Günümüzde maalesef;

➢ Bazı düğünler âdetâ defileye döndürülmektedir.

➢ Mahremiyet esaslarına riâyetsizlikler yaşanmaktadır.

➢ Düğünlerde şâşaa ve debdebe içinde güç gösterisi yapılmaktadır. Maytaplar patlatılmakta, havâî fişekler atılmaktadır.

➢ Davetliler; sadece varlık, makam ve mansıp sahipleri arasından seçilmektedir...

Maalesef, günlük hayatında bu gibi hususlara riâyet eden bazı kişiler dahî; mevzubahis olan düğün olunca, tavizkâr davranabilmektedir. Hâlbuki İslâm, hayatımızın hiçbir safhasında unutulmamalıdır.

Hâlbuki düşünmek gerekir ki;

Düğün, bir ailenin tesis edildiği yer ve zaman-

Muhyiddîn İbn-i Arabî ﷺ:
"En üstün sadaka-i câriye, evliliğe vesile olmaktır. Zira onların neslinden gelen kimselerin yaptıkları her iyilikten vesile olana da bir ecir vardır."
Lâkin denkliğe riâyet şarttır.

dır. Orada işlenecek mâsiyetler, gönül kırıcı davranışlar ve niyetlerde saklanan menfî duyguların, kurulacak aileye menfî tesir etmesinden korkulur. Bugün geçimsizliklerin ve boşanmaların artışı üzerinde, bu zâviyeden de tefekkür edilmelidir.

Bir düğünde zevç, zevce ve ailelerin en büyük ihtiyacı, gariplerin kimsesizlerin hayır duâlarıdır. Düğünlerimizde Cenâb-ı Hakk'ın râzı olacağı, Rasûlullah Efendimiz'in memnun olacağı bir rûhânî iklim meydana getirilmelidir. Bunun husûle gelmesi için; hakkı bulunan komşular, uzak-yakın akrabalar, fakirler, ağzı duâlı garipler bilhassa bu cemiyetlere davet edilmelidir.

Hadîs-i şerif îkaz hâlinde:

"Zenginlerin davet edilip fakirlerin çağırılmadığı düğün yemeği ne fena bir yemektir." (Buhârî, Nikâh, 72; Müslim, Nikâh, 107)

Düğünlerin, Cenâb-ı Hakk'ın rahmetini celbedecek şekilde icrâ edilmesi zarûrîdir. Zira saâdeti ihsân edecek olan, Cenâb-ı Hak'tır.

Evlilik hayatı takvâ temelleri üzerinde inşâ edilmelidir. Yani bu yeni hayata, bu düğünlere, Kur'ân-ı Kerim tilâvetiyle, mânevî sohbetlerle, Cenâb-ı Hakk'a duâ ve ilticâlarla başlanmalıdır. Bilhassa sâlih kimselerin duâlarını almaya gayret edilmelidir.

Eğer bu esaslara riâyet edilirse; o aile yuvasında Cenâb-ı Hakk'ın rahmetiyle ve inâyetiyle bereket te-

Gelecek nesiller, olgun ve yetişmiş sâliha kızların şefkat ve merhamet dolu yüreklerinde filizlenirler. Şayet anne-babalar, kızlarının mânevî kabiliyet ve hassâsiyetlerini inkişâf ettirmez ve onları sokakların insafına bırakarak hoyratça heder ederlerse, onlarla birlikte kendi istikballerini de mahvetmiş olurlar.

cellî eder. O yuvada, ﷺ Efendimiz'in aile yuvasının rûhânî dokusundan hisseler nasîb olur. İnşâallah o yuvada göz nûru olacak nesiller yetişir.

Bu hakikatleri birbirimize tavsiye etmemiz ve birbirimizin nasihatlerine kulak vermemiz çok mühimdir. Bu çerçevede müslüman hanımefendi asâletinin tescili olan şu ulvî hasletler, en güzel nasihatlerdendir.

ASİL BİR ANNENİN KIZINA NASİHATLERİ

Ümâme bint-i Hâris, kızı Ünâs'ı Kinde krallarından Hâris bin Amr ile evlendirirken ona şöyle nasihat etmiştir:

"Bak yavrum! Bir kimseye nasihat ve tavsiye; eğer o kimsenin edebine, terbiyesine, asâletine ve haysiyetine bakılarak terk edilecek olsaydı benim de şimdi sana tavsiyelerde bulunmama ihtiyaç olmazdı. Lâkin tavsiye, bilene hatırlatma; bilmeyene anlatma demek olduğundan herkes için faydalıdır.

Kızım! Eğer bir kız, ana-babasının servet ve zenginliğinden dolayı kocaya muhtaç olmasaydı senin herkesten ziyade müstağnî olman lâzım gelirdi. Fakat öyle olmayıp erkekler bizim için yaratıldığı gibi biz de onlar için yaratılmışızdır.

Ey kızım! Sen ana-babanın evinden, büyüyüp yürüdüğün, yuvadan çıkıp bilmediğin ve şimdiye kadar alışmadığın bir adamın evine gidiyorsun.

Şimdi o kimsenin rızâsını gözetip hizmetçisi

"Mü'min kadınlara da söyle:
Gözlerini (haramdan) korusunlar;
namus ve iffetlerini esirgesinler.
Görünen kısımları müstesnâ olmak üzere,
ziynetlerini teşhir etmesinler." (en-Nûr, 31)

gibi kendisine itaat eyle ki o da sana kul-köle olsun, seni sevsin ve hoşnut olman için gereken her şeyi yapsın. Sana şimdi 10 şey söyleyeceğim. Onları ezberle ve gereğince hareket eyle ki kocanla güzel geçinmeye muvaffak olasın.

1. Sana yiyecek ve giyecek her ne getirirse onu cân u gönülden kabul etmelisin.

2. Emrettiği şeyleri yapmalı, yasaklayıp yapma dediği şeyleri yapmamalısın. Sözünü dinleyip kendisine itaat etmelisin.

3. Evini ve üstünü başını temiz tutmaya dikkat etmelisin.

4. Görüldüğünde veya kokusu alındığında hoşlanılmayacak olan şeylerden kesinlikle kaçınmalısın ki kendinden iğrendirip de gözünden düşmeyesin.

5. Uyuyacağı, yemek yiyeceği vakitleri iyi takip etmelisin. Yani bunları hangi vakitte yapmayı alışkanlık hâline getirmişse o vakitleri gözetip yemeğini ve yatağını hazır etmelisin. Zira açlık insanı ateşlendirir, uykusuzluk da öfkelendirir.

6. Kocanın malını muhafaza ile israf ve telefden korumalısın.

7. Kocanın itibarını gözetip akraba taallukātına riâyet etmelisin.

8. Hiçbir şeyde ona isyan ve muhâlefet etmemelisin.

Düğünlerimizde Cenâb-ı Hakk'ın râzı olacağı, Rasûlullah Efendimiz'in memnun olacağı bir rûhânî iklim meydana getirilmelidir. Bunun husûle gelmesi için; hakkı bulunan komşular, ağzı duâlı garipler bilhassa bu cemiyetlere davet edilmelidir.

9. Sırrını kimseye ifşâ etmemelisin. Eğer emrine isyan edersen kendine kin bağlatırsın, sırrını ifşâ edersen gadir ve cefâsından emin olamazsın.

10. Kızım sakın ola ki kocan kederli iken yanında ferah durmayasın, onun ferah ve neşeli vaktinde de keder göstermeyesin!" (Mehmed Zihnî Efendi, Meşhur Kadınlar, I, 52-53)

Velhâsıl;

Olmalı harcı sağlam, baba evin direği,
Olmalı sımsıcak gül, anne evin yüreği... (Şeyrî)

EY MÜSLÜMAN KADINI

Muhammed İkbal de bir şiirinde, müslüman hanıma şöyle seslenir:

"Ey örtüsü namusumuzun perdesi olan Müslüman Kadını!

Senin yüzündeki nur, îman kandilimizin sermâyesidir. Yaratılışındaki saflık; Hak'tan bize rahmettir, dînimizin kuvvetidir, ümmetimizin varlık esasıdır. Evlâdımız sütten kesilir kesilmez, ona kelime-i tevhîdi ilk öğreten sensin. Senin muhabbetin, bizim hâlimizi, fikrimizi, sözümüzü, işimizi tanzim eder.

Ey dînî nimetlerin kendisine emânet edildiği İslâm kadını! Hak dînin kor ateşi, senin nefesinden alev almıştır.

Ümâme bint-i Hâris:
"Ey kızım! Sen şimdiye kadar alışmadığın bir adamın evine gidiyorsun. Onun rızâsını gözetip hizmetçisi gibi kendisine itaat eyle ki o da sana kul köle olsun, seni sevsin ve hoşnut etsin."

Bu asır ikiyüzlüdür, hilekârdır; dışı süslüdür ancak, içi kokuşmuştur. Bu asrın harâmîleri din yolundaki kervanların yolunu keser. Bu asrın basîreti kördür; Hakk'ı tanımaz.

Ancak insanlıktan çıkmış kişiler bu asrın nefsânî zincirlerine teslim olabilirler. Asrın gözünü, ihtiras ve kan bürümüştür; acımasız bakar. Kirpikleri âdetâ pençe kesilmiştir de, eline geçirdiğini kendine râm eder.

Bu asrın tuzağına düşen kişi, kendisini hür sanır. Asrın elinden zehir içmiştir de hâlâ kendini diri zanneder.

Toplum fidanının âb-ı hayâtı sensin. Ümmetin emânetini koruyan muhafız sensin. Fıtratındaki ulvî hasletleri aklınla keşfet. Hazret-i Fâtıma, senin için bir nümûnedir; ondan gözünü ve gönlünü ayırma. Tâ ki, senin dalın da bir Hüseyin meyvesi versin; gülistan, eski mevsimi getirsin."

Yâ Rabbî!..

Eşlerimizi ve evlâtlarımızı bizler için iki cihanda göz nûru eyle!.. Kızlarımıza, hanımlarımıza ve annelerimize, ehl-i beyt, ezvâc-ı tâhirât ve sahâbî hanımlarının İslâm'ı yaşama ve yaşatma azimlerinden hisseler nasîb eyle!..

Âmîn!..

Ümâme bint-i Hâris:
"Kızım, sakın ola ki kocan kederli iken yanında ferah durmayasın, onun ferah ve neşeli vaktinde de keder göstermeyesin!"

Lügatçe

ağyâr: 1. Yabancılar, bîgâneler. 2. Tasavvufî hayata âşinâ olmayanlar.

billûr: 1. Çok berrak ve pürüzsüz, parıltılı, ışıklı. 2. Çok parlak, şeffaf, duru ve temiz (cam) ve bu camdan yapılmış (nesne), kristal, elmastıraş.

deruhte: Üstüne alma, üstlenme, taahhüt etme.

ezvâc-ı tâhirat: Hazret-i Muhammed ﷺ Efendimiz'in hanımları.

hasr: 1. Bir şey, kişi veya meseleye has hâle getirme, o yolda sarf etme. 2. Umumîlikten çıkarma, sınırlama.

hemhâl: Aynı hâlde bulunan, bir hâlli, hâldeş.

hüsn-i muâşeret: Güzel geçinmek.

ifrat: Aşırılık, haddi aşmak.

ihâta: 1. Bir şeyi kuşatma, çerçeveleme, çevirme, kavrama. 2. Zihnen, aklen, bilgiyle kavrama; tam ve mükemmel bir şekilde anlama, etraflıca ve bir bütün hâlinde idrak etme.

ihtivâ: İçine alma, bünyesinde bulundurma, toplama, şâmil olma.

imtizâc: 1. Karışabilme. 2. Birbirini tutma, uygunluk. 3. İyi geçinme, uyuşma.

îtidal: 1. Aşırı olmama, orta hâlde bulunma. 2. Yumuşaklık, mülâyemet. 3. Eşit olma, dengeleme.

izâle: Giderme, yok etme, ortadan kaldırma.

mehir: Dînî nikâh esnasında belirlenen ve erkek tarafından kadına verilmesi gereken mal yahut para.

muâdil: Eşit, denk.

muharref: Tahrif edilmiş, bozulmuş, özünden uzaklaştırılmış, değiştirilmiş.

muvâzene: İki şeyin eşit olma hâli, denk, denklik.

müctehid: İctihad yapan, âyet ve hadislere dayanarak hüküm ortaya koyan, âlim, imam.

mürebbî: 1. Çocuk terbiyecisi, hususî muallim, özel öğretici. 2. Terbiye eden, yetiştiren.

müstağnî: 1. Minnetsiz, ihtiyacı olmayan. 2. Tenezzül etmeyen. 3. Tok gözlü, kanaatkâr. 4. Nazlı davranan.

sûret: 1. Görünüş, zâhir, şekil, kılık. 2. Tarz, yol, gidiş.

şenaat: Kötülük, fenâlık, alçaklık.

taallukat: 1. Akrabalar, yakınlar. 2. İlişikler, ilgili olan şeyler.

tahkîr: 1. Hakaret etme. 2. Küçük görme, aşağılama.

tebârüz: Belirme, görünme, bârizleşme.

tebşîrat: 1. Müjdelemeler. 2. Rüyada alınan mânevî müjdeler.

tecellî: 1. Görünme, belirme. 2. Allâh'ın lutfuna nâil olma.

tefrit: Aşırı derece ihmal ve gevşeklik gösterme.

tekeffül: 1. Kefil olma. 2. Mes'ûliyeti üstüne alma

temâyül: 1. Bir tarafa doğru eğilme, meyletme. 2. Bir kimse veya şeye taraftar olma, ilgi duyma.

tenâkuz: İki sözün birbirine uymaması, birbirinin zıddı olması, çelişki.

teshir: 1. Sihirlenme, büyüleme. 2. Cezbetme, kendine bağlama.

vüs'at: 1. Genişlik, bolluk. 2. Zenginlik, kuvvetlilik. 3.Fırsat, imkân.

zecrî: Zorlayıcı, zorlayan.

İçindekiler

TAKDİM 5

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl? İslâm Medeniyetinde ise Nasıl? SÂLİHA HANIM

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl? İslâm Medeniyetinde ise Nasıl? SÂLİHA HANIM 13

MUHARREF EHL-İ KİTAB GÖZÜNDE KADIN: ŞEYTANIN OYUNCAĞI 15

MODERN CÂHİLİYYE GÖZÜNDE KADIN: İSTİSMAR VASITASI 19

İSLÂM GÖZÜNDE SÂLİHA KADIN: DÜNYANIN EN HAYIRLI VARLIĞI 22

CAMLAR KIRILMASIN! 35

TEK BAŞINA BİR OKUL: ANNE

TEK BAŞINA BİR OKUL: ANNE 43

EFENDİMİZ ﷺ SAHÂBE HANIMLARIN EĞİTİMİNİ İHMÂL ETMEDİ 46

SAHÂBE HANIMLARININ ECİR KAZANMA AZMİ 49

SÂLİHA HANIMIN VASIFLARI 55

1. SÂLİH AMEL DESTEĞİ 55

2. YALNIZ HELÂLE TALİP 59

3. İFFET ve VAKAR 61

4. MADDÎ ve MÂNEVÎ TESETTÜR 63

TESETTÜR ALLÂH'IN EMRİ: 63

İZDİVAÇ ve DÜĞÜNLER 67

ASİL BİR ANNENİN KIZINA NASİHATLERİ 70

EY MÜSLÜMAN KADINI 72

LÜGATÇE 75

Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta ve
Câhiliyye'de Kadına Bakış Tarzı Nasıl?
İslâm Medeniyetinde ise Nasıl?

SÂLİHA HANIM

Avrupa'nın mâzîsi, kadını değersiz hattâ mel'un görüyor.

Hâl-i hazırda da kadına muâmeleleri, şehvet vitrinlerinin malzemesi!..

İslâm'da ise sâliha hanıma verilen değer, kristal bir bardak teşbihinde:

Yolculukların develer üzerinde yapıldığı devirlerde, develeri çöl ritimleriyle coştururlardı. Böyle bir seferde, Enceşe adlı hizmetkâr kasîde söyleyerek develeri hızlandırdı. Fakat deve üzerindeki mahfazada bulunan hanımlar için bu sürat uygun olmayabilirdi. Peygamberimiz;

"Yâ Enceşe! Dikkat et, camlar kırılmasın!" buyurdular. (Buhârî, Edeb, 95; Ahmed, III, 117)

ISBN 978-605-9214-07-0

YÜZAKI
YAYINCILIK